

சிடுவள்ளுவராண்டு
அல்லது
தமிழ் ஆண்டு

சிடுக்குறள்மணி

புலவர் இறைக்குருவனார்

திருவள்ளுவராண்டு

அவ்வது

தமிழ் ஆண்டு

திருக்குறள்மணி
புலவர் இறைக்குருவனார்

இறையகம்

53, வள்ளுவர் நகர், இந்திரா நகர் (வட்),
சென்னை - 600 020.

நூல் குறிப்பு

நூலின் பெயர் : திருவள்ளுவர் ஆண்டு (அ) தமிழ் ஆண்டு

ஆசிரியர் : திருக்குறள் மணி
புலவர் இறைக்குருவனார்

முதல் பதிப்பு : தி.பி. 2031 சிலை
(2000 திசம்பர்)

உரிமை : ஆசிரியருக்கு

வெளியீடு : இறையகம்
53, வள்ளுவர் நகர்,
இந்திரா நகர் (வட்),
சென்னை-600 020.
☎ : 441 21 35.

பொருள் : ஆராய்ச்சி

எழுத்து : 11 புள்ளி

பக்கம் : 80

தாள் : வெள்ளை அச்சத் தாள்

அளவு : மணிமுடி (Crown)

விலை உரு : 20.00

அச்சீடு : தமிழ்நிலம்,
33, வெங்கட்டநாராயணன் தெரு,
நந்தனம், சென்னை - 600 035.

மறைமலையின் மனத்தரங்கில் மலர்ந்தெழுந்த ஒளிப்பிழம்பு

(வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா)

தரவு

நிறைபுலத்துப் பெருவளஞ்சேர் நெடியபுகழ் நிலைகொண்ட
மறைமலையின் மனத்தரங்கில் மலர்ந்தெழுந்த ஒளிப்பிழம்பு

மொழிஞாயி நெனவுலகந் தொழுதேத்தும் பாவாணர்
ஒழிவின்றிப் பலதுறையும் விழிவைத்துப் பெரிதாய்ந்தே
உலகமுதன் மொழியீதென் றுறுதியுற நிறுவியசீர்
இலகுவள மிகுதமிழுக் கியல்புரிமை யுடையோய் கேள்!

தாழிசை

நீணிலத்தின் உடன்றோன்றி நிலைசிறந்த குடியரபின்
மாணுயர்ந்த ஒருமூவர் வழிவந்தோய் நிலவரையில்
பெரியதமிழ் நலமறியார் அறிவாரைப் பேணுகிலார்
அரியணைக்கே குறிவைப்பார் அவர்க்கேவல் செய்தனையே!

இறைக்குருவனார்

தென்கடல் நெடும்பரப்புத் திகழ்ந்தபெருங் குமரியினைத்
தன்வயிற் றுளதாக்கிக் கொண்டதன்றி நின்மடியால்
வழிமொழிகள் வலக்காரம் வரம்பிகந்து மிகநீளக்
கொழிதமிழ் வழங்குநிலம் மேன்மேலுங் குறுகியதே!

நீள்தமிழுக் கயலவர்கள் நின்னாட்டிற் காலூன்றி
ஆள்கின்ற நிலையுட்பெற றார்க்கின்றார் நின்னவரோ
பலநாடுஞ் சென்றவற்றைப் பசுமையுறச் செய்தாலுஞ்
சிலவேனும் உரிமையின்றிச் சீரழியும் நிலையென்னே!

அராகம்

மாட்சியின் உயர்தமிழ் வழிபடு மொழியிலை எனமிக இழிவுசெய் மதம்!
ஆட்சியின் அலுவலில் தமிழிடம் பெறுவதில் தடையறும் அரசியல் நெறி!
காட்சியின் இனியநல் மழலையர் முதலனை வரும்பயில் வதுபிற மொழி!
மீட்சியும் தமிழ்க்கினி யுளதுகொல் எனமிக உளைவது பெரியவர் மனம்!

நாற்சீர் ஈரடி இரண்டு அம்போதரங்கம்

புறம்போக்கு மொழிச்சொற்கள் இடையிடையே புக்கதனால்
திறம்பட்ட செந்தமிழின் சீர்குலைவை யறிகிலையால்!
துறைதொறுந் தமிழ்வளமை புதுக்குவதற் கிடையூறாய்த்
திறைகொள்வார் தங்கொள்கை செயற்படுதல் உணர்கிலையால்!

நாற்சீர் ஓரடி நான்கு அம்போதரங்கம்

தாய்மொழியிற் கையொப்பம் இடுவதில்லை தமிழன் கை!
தாய்மொழியைப் பலுக்குதற்குப் புரள்வதில்லை தமிழன் நா!
தமிழிசையைக் கேட்கிலவால் தமிழன்றன் செவியிணையே!
தமிழ்வரியைக் காண்கிலவால் தமிழன்றன் கண்ணிணையே!

முச்சீர் ஓரடி எட்டு அம்போதரங்கம்

கலப்படத்தால் திரிந்தது மொழி!
கயவர்களால் இழிந்தது கலை!
மறைகளினால் மறைந்தது மதி!
மனுவினரால் பிறழ்ந்தது முறை!
சடங்குகளால் புதைந்தது மதம்!

சாதிகளாய்ச் சிதைந்தது குடி!
வீறாப்பாய் இழிந்தது மறம்!
வெறுந்தரகால் ஒழிந்தது பொருள்!

இருசீர் ஓடிப் பதினாறு அம்போதரங்கம்

வரலாற்றுத் திரிப்பொருபால்!
வழிபாட்டுக் கெடுப்பொருபால்!
அரசியலில் புரட்டொருபால்!
அலுவலர்செய் அலைப்பொருபால்!
கட்சிகளின் பிணக்கொருபால்!
கல்வியகப் பறிப்பொருபால்!
திரைப்படத்துத் தீங்கொருபால்!
உரைப்பாட்டுக் கரைப்பொருபால்!
சாதிகளின் தழைப்பொருபால்!
தாளிகைகள் கதைப்பொருபால்!
காட்சியொலி அழிப்பொருபால்!
ஆட்டத்தின் அலைப்பொருபால்!
பணியில்லாப் பிணியொருபால்!
பரிசுச்சீட் டூப்பொருபால்!
நடிப்பவரைச் சுவைப்பொருபால்!
நாடேகுஞ் செலவொருபால்!

தனிச்சொல்

எனவாங்கு

சுரிதகம்

மொழியும் மொழிகொள் மக்களும் நிலனும்
இழிவுறக் கிடந்த பழிபடு நிலைமை
போய்மடிந் தொழியத் தாய்மொழி போற்றி
ஆய்வின் அறிவின் துறைபல கண்டு
தன்னுரிமை வாழ்க்கை நலம்பெற
இன்னே எழுக செயல்முனைப் புற்றே!

முன்னுரை

எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.

- திருவள்ளுவர்

தமிழ்மக்கள் பன்னெங் காலத்திற்கு முன்னமேயே நுண்ணிய கணக்கியலார்ந்த எண்ணல், எடுத்தல் முதலிய பல்வகை அளவை முறைகளையும் துல்லியமாகக் கண்டறிந்து கடைப்பிடித்து வந்தனர் எனினும் தமிழ், ஆரியத்தால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டுத் தமிழர்தம் அறிவுத்துறை, கலைத்துறைகளெல்லாம் அயலவர்களால் கைப்பற்றப் பட்டமையால் இன்று அவையெல்லாம் மங்கி மறைந்து ஆரியமாகிக் கிடக்கின்றன.

ஆயினும் இலைமறைகாயாக ஆங்காங்குக் காணப் பெறும் சிற்சில குறிப்புகளைக் கொண்டும், அறிஞர் பெரு மக்கள் வரைந்துள்ள கருத்துகளைத் தொகுத்தும் தமிழர்தம் கால அளவையைப் பற்றிய இந்நூல் 'திருவள்ளுவராண்டு அல்லது தமிழ் ஆண்டு' என்னும் பெயரில் எழுதப் பெற்றுள்ளது.

'திருவள்ளுவராண்டு' என்னும் பெயரில் வகுக்கப்பட்ட தொடராண்டு மற்றும், காலக் கணிதம், மாதப் பெயர் விளக்கங்கள் முதலான பிற செய்திகளைத் தவிரத் திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த காலம்பற்றிய ஆராய்ச்சி ஏதும், இந்நூலில் ஏதும் இடம் பெறவில்லை. இந்நூற் கருத்துகள் தொடர்பாகத் தொகுக்கப்பட்ட ஏராளமான

செய்திகளும் பிறவும் விரிவஞ் சித்தவிர்க்கப்பட்டன.

திருவள்ளுவராண்டை ஏற்றுக் கடைப் பிடிப்பதோடு தமிழ்மக்கள் 'சித்திரை', 'வைகாசி' முதலான மாதப் பெயர்களும் 'புதன்', 'சனி' என்னும் நாட்பெயர்களும், பிறவும் சமற்கிருதமாய் இருத்தலின் அவற்றையும் தமிழில் வழங்கினாற்றான் திருவள்ளுவர் ஆண்டு வகுக்கப்பட்டதன் நோக்கம் முழுமையாக நிறைவேறும்.

இனி, கிறித்தவ ஆண்டுமானம் பெருவழக்கில் இருக்கின்றமையால் வேறு ஆண்டுமானங்கள் வழக்கில் இல்லாமலும் இல்லை. உலகெங்கணும் பொது மக்கள் புலமக்கள் எனும் இருசாரார் வழக்கிலும் அரசு முறைப் படியுங்கூட எத்தனையோ ஆண்டுமானங்கள் நடைமுறையில் இருந்து கொண்டதான் உள்ளன. இந்தியாவில்; ஏன், தமிழ் நாட்டிலேயே வழக்கில் உள்ளனவும் பல.

ஆகவே 'திருவள்ளுவராண்டு அல்லது தமிழ் ஆண்டு' தேவையற்றது என்று கருதுதற்கு இடமில்லை.

'திருவள்ளுவர் ஆண்டு' தமிழினத்தின் பல்லாயிர ஆண்டுப் பண்புமிக்க நாகரிக நல்வாழ்வை உலகுக்கு உணர்த்துந்திறத்தது என்றும், திருக்குறள் பற்றிய அறிவையும், ஆராய்ச்சியையும் இளைஞர்க்கும் ஊட்ட வல்லது என்றும் தமிழீழத் தமிழ்மறைக் கழகத் தலைவரும் பாராளுமன்ற மேனாள் உறுப்பினருமான முனைவர் கா.பொ. இரத்தினம் அவர்கள் எடுத்துரைப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இறைக்குருவனார்

8

பிறந்தநாள் விழா, தமிழ் எண்கள் என்னும் இரு கட்டுரைகள் இந் நூலின்கண் பிற்சேர்க்கையாக அமைந்துள்ளன.

இந் நூலாக்கத் தொடர்பாகச் சென்னை எண்ணூர்ப் பைந்தமிழ்ப் பாசறையினர் செய்த நல்லுதவிகள் நன்றிகூரற் பாலன.

திரு. மா. பூங்குன்றன் அவர்கள், ஓரை மண்டில் விளக்கப்படம் வரைந்தளித்ததோடு இந்நூலைத் 'தமிழ்நிலத்' தின்வழி அழகுற அச்சாக்கம் செய்துள்ளார். கல்வெட்டுக் குறிப்புகள் சில தொல்லியல் அறிஞர் ககுழந்தைவேலன் அவர்களால் தரப்பெற்றவை.

மொழி ஞாயிறு பாவாணர் அவர்களின் நூற்றாண்டு தொடங்குகையில் இந்நூலை வெளியிடுவதில் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறோம்.

- இறை.

உள்ளுறை

முன்னுரை	6
தமிழர் தொடராண்டு	10
காலக் கணிதம்	21
ஆண்டுத் தொடக்கம்	28
தமிழ் மாதங்கள்	32
தி.மு. - தி.பி.	59
திருவள்ளுவராண்டா, தமிழ் ஆண்டா?	61
கால மறிதல்	64
கால அளவைச் சிறப்புப் பெயர்கள்	72
பிற்ச்சேர்க்கை :	
1. பிறந்தநாள் விழா	77
2. தமிழ் எண்கள்	79

தமிழர் தொடராண்டு

மேழம் (சித்திரை) முதல் மீனம் (பங்குனி) ஈறான பன்னிரு மாதங்கள் கொண்ட காலப் பகுதி ஓர் ஆண்டாகக் கொள்ளப்பட்டு, மேழம் முதல்நாள் அதன் தொடக்கமாகத் தமிழ்ப் புத்தாண்டு (தமிழ்வருடப்பிறப்பு) என்னும் பெயரில் தமிழ் மக்களிடையே கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

தொடர்ந்து வரும் ஒவ்வோர் ஆண்டும் பிரபவ முதல் அட்சய ஈறான அறுபது பெயர்களால் குறிக்கப் பெறுகின்றது. அறுபதும் முடிந்தபின் மீண்டும் அவை பிரபவ முதல் தொடர்கின்றன.

தமிழாண்டு என்று கூறப்பட்டாலும் இவ் அறுபது பெயர்களுள் ஒன்றேனும் தமிழ்ச் சொல்லன்று. அனைத்தும் சமற்கிருதப் பெயர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு வழங்கி வரும் அறுபதாண்டுக் கால வட்டம் கி.பி. 78 ஆம் ஆண்டில் சாலிவாகனன் அல்லது கணிக்கள் என்னும் வடிபுல மன்னனால் வகுக்கப்பட்டுச் 'சாலி வாகன சகம்' என்னும் பெயரால் வழக்கூன்றியுள்ளது.

இவ் அறுபது ஆண்டுகளின் பிறப்புப் பற்றிப் பழங்கதையொன்று சொல்லப்படுகின்றது. அது வருமாறு :

“கண்ணபிரான் ஆய்ச்சியர் (கோபியர்) அறுபதினாயிரம் பேருடன் கூடிக்களித்து விளையாடுவதைக் கண்ட நாரதமுனிவன் உள்ளத்தில்

தானும் அவ்வாறு இன்ப விளையாட்டில் ஈடுபட வேண்டும் என்று ஆசை ஏற்படுகிறது. ஏற்படவே அவன் கண்ணனிடம் சென்று 'நீர் அறுபதினாயிரம் ஆய்ச்சியருடன் கூடியிருக்கிறீரே, எனக்கு ஒரு கண்ணி தரலாகாதா?' என்கிறான்.

அது கேட்ட கண்ணன் 'நான் இல்லாப் பெண்ணைவாரிக்க' என்று கூறியருள்கிறான்.

காமவேட்கை மீதார்ப்பெற்ற நாரதன் ஆய்ச்சி ஒருத்தியின் வீட்டிற்குச் சென்று பார்க்க, அங்கே கண்ணன் இருக்கக் கண்டு அடுத்த வீட்டிற்குச் செல்கிறான்; அங்கேயும் கண்ணன் காட்சியளிக்கிறான்; ஆய்ச்சியர் அனைவருடைய இல்லத்திலும் கண்ணன் தோன்றுகிறான்.

ஏமாற்றத்திற்கு ஆளான நாரதன் கண்ணனிடம் மீண்டு வந்து அவனது உடலழகைக் கண்டு மையல் கொண்டு அவனை நோக்கி, 'தேவரீரிடம் பெண்ணாய் இருந்து இன்புற எண்ணங் கொண்டேன்' என்கிறான்.

கண்ணன் நாரதனை 'நீ எழுனையாற்றிற் சென்று நீராடி வா' என்று ஏவ, அவனும் அவ்வாறே எழுனையில் நீராடி ஓர் அழகிய பெண் வடிவம் பெற்று வந்தனன்.

பெண் வடிவுடன் வந்த நாரதனும் கண்ணனும் அறுபது ஆண்டுக் காலம் புணர்ந்து மகிழ்ந்தனர். ஆண்டுக்கு ஒன்றாக அறுபது குழந்தைகள் பிறந்தன. 'பிரபவ' முதல் 'அட்சய' ஈறான அறுபதும் அப் பிள்ளைகளின் பெயராகும்."

இறைக்குருவனார்

ஏனைய பற்பல தொன்ம(புராண)க் கதைகளைப் போலவே இக் கதையும் நம்பத் தகாததாகவும், அறவெறுக்கத் தக்கதாகவும் இருக்கின்றது என்பது வெளிப்படை!

‘ஆண்டுப் பிறப்பு’ என்பதில் உள்ள ‘பிறப்பு’ என்னுஞ் சொல் தொடக்கம் என்னும் பொருளில் இருப்பதேயாயினும் அதனை மகப்பேறு போன்ற பிறப்பாகக் கருதி, முதற்பிறப்பு, உயர்பிறப்பு எனப் பொருள்படும் பிரபவ, விபவ என்னும் பெயர்களுக்கும் தம் மனப் பான்மைக்கும் ஏற்ப இக் கதை யினைப் புனைந்து கட்டிவிட்டனர் போலும்!

திருவேரகம் (சாமிமலை) என்னும் முருகன் திருக் கோயிலில் அறுபது படிக்கட்டுகள் இருத்தலின் அவை அறுபது ஆண்டுகள் என்றும், அவை அங்குத் தவங்கிடப் பதாகவும் கதையுண்டு.

இனிப் பெரும்பாலான மக்களின் வாழ்நாளைக் கருத்தில் கொண்டு இவ் வறுபதாண்டுக் காலவட்டம் வகுக்கப் பட்டது என்னலாம். ஆகவே அறுபதாண்டு நிறைவுற்றவர்கள் ‘சஷ்டியப்த பூர்த்தி’ கொண்டாடலாயினர். அவ்வழக்கத்தின் விளைவாக அதுவே இன்று வெள்ளிவிழா, பொன்விழா என்னும் ஆங்கில முறை விழாக்களைத் தழுவி வயிரவிழா என்றும் மணிவிழா என்றும் வேறு பெயர்கள் பெற்றும் வளர்ந்துள்ளது. அடுத்துப் பவளவிழா, முத்துவிழாக்களும் தோன்றியுள்ளன!

* புறம் : 30, 35-அகம்: 253-மதுரைக்காஞ்சி ; 452-பரிபாடல்.

அறுபதாண்டுக் கால வட்டம் என்பது நீண்ட நெடிய வரலாற்றியலுக்கு ஒரு சிறுதும் பயன்படாது; வாழ்வியலுக்கும் இதனாற் பெரும்பயனில்லை!

மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்குள் இவ்வறுபதாண்டுக் காலவட்டம் ஐந்துமுறை திரும்பத் திரும்ப வந்து செல்வதால் 'பிரபவ' ஆண்டு என்றால் எந்தப் பிரபவ என்பது போல் குழப்பம் விளைவிக்கும் இயல்பினதாக இருக்கின்றது. ஆகையினாற்றான் ஆண்டைக் குறிப்பிடும்போது 'நிகழும் சுக்கில ஆண்டு' 'நிகழும் பவ ஆண்டு' என்று எழுதுவது வழக்கமாகியுள்ளது.

ஆகவே இவ்வாண்டு முறை தமிழ் இல்லை என்பதனாலோ, இத்தகையது ஒன்று தமிழில் இல்லை என்பதனாலோ தமிழுக்கு இழப்புமில்லை; இழுக்குமில்லை'

பண்டைத் தமிழ் மக்கள் ஒரு தலைநகரின் தோற்றம் அல்லது பேரரசன் பிறப்பு முதலியவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடராண்டு கணித்து வந்தனர் என்பது புறநானூறு, அகநானூறு மதுரைக் காஞ்சி, பரிபாடல் என்னும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள குறிப்புகளால் அறியக் கிடக்கின்றது.*

அரசர்கள் முடிசூட்டிக் கொண்ட ஆட்சித் தொடக் கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவ்வரசர் பெயரோடு சார்த்தி ஆட்சியாண்டு என்று குறிப்பிட்டுத் தொடராண்டுகளைக் கடைபிடித்து வந்துள்ளனர். கல்வெட்டுகள் செப்புப்பட்டயங்கள் ஆகியவற்றி லெல்லாம் இத்தகைய ஆண்டு முறை இடம் பெற்றுள்ளது.

இறைக்குருவனார்

14

இவ்வாண்டு முறை தொடர்ச்சியின்றி இடையறவு பட்டொழிதலின் இதனாலும் பெரும்பயன் இல்லை என்பது தெளிவு.

‘சாலி வாகன சகம்’ மட்டுமன்றிப் பசலி, கொல்லம் என்னும் தொடராண்டுகளும் தமிழ்நாட்டில் பரவலாகவும் பன்னூறு ஆண்டுகளாகவும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பல்வேறு தொடராண்டுகள் !

இவற்றுள் பசலி என்பது அகுபர் என்னும் முகதியப் பேரரசனால் கி.பி. 1555 ஆம் ஆண்டில் வகுக்கப்பட்டது; ஆயினும் கி.பி. 591 ஆம் ஆண்டைத் தொடக்கமாகக் கொண்டது. இசுலாமியர் ஆட்சியின் விளைவான இவ்வாண்டு முறையே இன்றளவும் தமிழ்நாட்டின் சிற்றூர்ப் புறங்களில் உழவுத் தொழிலொடும், நிலவரியொடும் தொடர்புபடுத்தி வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

கொல்லம் என்பது கி.பி. 852 ஆம் ஆண்டைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு மலையாள நாட்டிலும் தென்றமிழ் நாட்டிலும் வழங்கி வரும் ஓர் ஆண்டு முறையாகும். சிவநெறி ஆசிரியர்களுள் ஒருவரான நம்பியாருரரும், அவர்தம் தோழரும் சேர மன்னருமான சேரமான் பெருமாள் நாயனாரும் முத்தி பெற்ற காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக் கொல்லம் ஆண்டு வகுக்கப்பட்டதாகக் கூறுவர்.

மேற்கண்டவற்றைத் தவிர உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் பரவலாக வழக்குப் பெற்றுள்ள கிறித்தவ ஆண்டுமானம் தமிழ்நாட்டிலும் பெருவாரியாக நடைமுறையில் உள்ளது.

கிரிகேரியன் ஆண்டுமானம் எனப்படும் கிரேக்க முறை ஆண்டுமானமே இன்று கிறித்தவ ஆண்டுமானமாக வழங்கப் பெற்று வருகின்றது. இதில் ஏசு பெருமகனார் பிறந்த ஏழாம் நாளே ஆண்டின் தொடக்கநாளாக அமைந்துள்ளது. கிறித்தவ மதத்தினரான ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி வலிமை யினால் ஆங்கில மொழியும், கிறித்தவ மதமும் உலகெங்கணும் பரவியமை போன்றே இக் கிறித்தவ ஆண்டு முறையும் பெருவழக்குப் பெற்றுள்ளது.

கிசிரி எனப்படும் முகமதியர் ஆண்டுமுறை இசுலாம் மத நிறுவனரான நபிகள் நாயகம் மக்கா மாநகரிலிருந்து மதினாவுக்குப் புறப்பட்ட காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வகுக்கப்பட்ட தொன்றாம்.

இசுலாமிய நாடுகளில் இக் கிசிரி ஆண்டுமானம் நடைமுறையில் உள்ளது. தமிழ் நாட்டிலும் முகமதியப் பெருமக்கள் ஒல்லும் வகையில் இதனைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

புத்த மதத்தவர் புத்தர் பெருமான் முத்திபெற்ற நாளின் அடிப்படையில் ஓர் ஆண்டு முறையை வகுத்துக் கொண்டுள்ளனர். இது 'புத்த நிருவாண ஆண்டு' என்று குறிக்கப்படுகின்றது.

இறைக்குருவனார்

மகாவீரர் முத்திபெற்ற நாளினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வகுக்கப்பட்டது 'மகாவீரர் நிருவாண ஆண்டு'!

சாலிவாகனனுக்குப் பகையரசனாகக் குறிக்கப்படும் விக்கிரமதித்தன் பெயரிலும் 'விக்கிரம சகம்' என்னும் ஓர் ஆண்டுமானம் உண்டு.

இன்னும் 'கலியாண்டு', படைப்புமுதலாண்டு ஆகியனவும் தமிழ்நாட்டில் வழங்கும் ஐந்திறங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிவநெறியாளர் சிற்சிலர் 'மெய்கண்டான் யாண்டு' 'சிவஞான முனிவர் யாண்டு' என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

பெரியார் ஈ.வெ.இரா. பிறப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட 'பெரியார் ஆண்டு' திராவிடர் கழகத்தவர்தம் வெளியீடுகளில் இடம் பெறுகின்றது.

இந்திய அரசு கிறித்தவ ஆண்டுமானத்தொடுநில்லாமல் சக ஆண்டையும் குறித்து, 'சக நாட்காட்டி' ஒன்றையும் வெளியிடுகின்றது.

இங்ஙனம் வழங்கப்பட்டுவரும் பல்வேறு ஆண்டுமுறைகளும் பிறநாட்டு மன்னர்களொடும், மதங்களொடும் தொடர்புடையனவாக இருக்கின்றனவேயன்றி நம் அருமைச் செந்தமிழின் பெருமையைப் புலப்படுத்துவனவாகவோ, தமிழ் மக்களின் சிறுமையகற்றிச் சீர்மைப்படுத்தும் திறத்தன வாகவோ பொதுமை நலம் சான்றனவாகவோ இல்லை!

பாருக்கெல்லாம் வழிகாட்டும் வகையில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மிக நுண்ணிய கணக்கியல் முடிபு களையும் இலக்கண இலக்கியங்களையும் அளவை முறைகளையும் கண்டு சிறப்புற வாழ்ந்த தமிழினத்தின் பிறங்கடையினரான நாம் பிரபவ விபவ முதலான அறுப தாண்டுக் காலவட்டத்தைத் தமிழாண்டு என்று நாணமின்றிக் கூறுவது அந்தோ எத்துணை இரங்கத் தக்கதது!

திருவள்ளுவராண்டு !

தமிழர்க்குத் தொடராண்டு இல்லாத குறை பாட்டினைப் போக்க விழைந்த நிறைதமிழ்ப் புலவர்களும் வராற்றியல் வல்லுநர்களுமான அறிஞர் பெருமக்கள் கி.பி. 1921 ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரி மண்டபத்தில் ஒருங்கு கூடித் தமிழின் பெருமைக்கும் தமிழினத்தின் பொதுமை யுணர்விற்கும் ஏற்பப் புதியதொரு தொடராண்டு முறையை வகுக்கத் திட்டமிட்டனர்.

அயன்மொழிப் பிணிப்பால நலிவுற்றுக் கிடந்த நந்தமிழை அப்பிணிப்பினின்றும் விடுவித்தும் அந் நலிவு கற்றியும் பொலிவு பெறப்படுத்க்கியும் பன்னடுங்காலமாக அயர்ந்துறங்கிக் கிடந்த இத் தென்னாட்டு மக்களை உறக்கத் தினின்றும் தட்டியெழுப்பிய நிறைபுல வேந்தர் மறைமலையடி களாரின் தலைமையைத் தமிழுலகம் ஏற்றது.

இறைக்குருவனார்

18

தமிழ்மொழிக்கும், தமிழனத்திற்குத் தனியுரிமையுடையதாயினும், மொழி இன வேறுபாடுகளையும் மதக்கோட் பாடுகளையும் பிறவற்றையுங் கடந்து உலகெலாம் போற்றிக் கடைப்பிடிக்கத் தக்க வகையில் உயரிய பொது மறையாகிய திருக்குறளை இயற்றி வழங்கிய பெருமான் திருவள்ளுவர் பெயரில் ஒரு தொடராண்டினை நிறுவுதலே தக்கது; தமிழின் தலைமைக்கு அதுவே ஏற்றது; பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் மலிந்துகிடக்கும் இன்றைய தமிழ்நாட்டின் நிலைக்கும் அதுவே சிறந்தது என்று கருதிய அடிகளார் திருவள்ளுவர் ஆண்டு பற்றிய தம் முடிபினை வெளியிட்டார்!

திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த காலம் பற்றி அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு.

‘திருக்குறளின் காலம் கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டதன்று’ * என்பது முதல், ‘திருவள்ளுவர் காலம் புத்தர், மகாவீரர் காலமாகிய கி.மு. ஐந்து, ஆறாம் நூற்றாண்டுகட்கும் ஆரியர் வருகைக் காலமாகிய கி.மு. ஆயிரத்து ஐநாறுக்கும் நெடிது முற்பட்டதொரு தொல்பழங்கால ஊழி’ * என்பது ஈறாகப் பல்வேறு கருத்துகள் கூறப்படுகின்றன.

ஆயினும், இங்கு எடுத்துக் கொண்ட பொருள் தமிழர் தொடராண்டினைப் பற்றியதே யாதலின் திருவள்ளுவர் காலம் தொடர்பான விரிவார்ந்த தடைவிடைகளுக்குரிய ஆராய்ச்சிகளில் நுழைந்திலம்.

* The Gazetteer of India (Vol I Page 432) 1965)

* பன்மொழிப்புலவர் கா. அப்பாத்துரையார், திருக்குறள் மணிவிளக்கவுரை - பாகம் : 1 முன் (பக். 23)

திருவள்ளுவர் காலம் கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டு என்பதே ஆசிரியர் மறைமலையடிகளார் கண்ட முடிபு.

தமிழர் தொடராண்டாகிய திருவள்ளுவராண்டு கி.மு. 31 ஆம் ஆண்டைத் தொடக்கமாகக் கொண்டது என்று அடிகளார் வகுத்துரைத்துள்ளார்.

இத்தொடராண்டு முறையைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் முழு மனத்துடன் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது; அறிவுநலமும் ஆராய்ச்சி வன்மையும், தன்மான உணர்வும், தமிழர் முன் நேற்றத்தில் அக்கறையும் கொண்டு இற்றைத் தமிழினத்தின் முன்னோடிகளாகவும் வழிகாட்டிகளாகவும் விளங்கும் தலைமை சான்ற தமிழறிஞர் பெருமக்களெல்லாம் இத் திருவள்ளுவர் தொடராண்டினை ஏற்று ஆவணமிட்டுத் தந்த தோடு கடைப்பிடித்து வந்துள்ளனர்; இன்றும் நடைமுறைப் படுத்தி வருகின்றனர்.

இத் திருவள்ளுவர் ஆண்டு அமைப்பை யொட்டித் தான் கி.பி. 1969 இல் திருவள்ளுவர் ஈராயிரம் ஆண்டு நிறைவுவிழா தமிழ்நாட்டிலும் பிறநாடுகளிலும் கொண்டாடப்பட்டது.

தி.மு. கழக ஆட்சிக் காலத்தில், கி.பி. 1972 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டரசு இத் திருவள்ளுவராண்டினை ஏற்றுக்கொண்டது. அதுமுதல் அரசு நாட்குறிப்பு, நாட்காட்டி ஆகியனவும் அரசிதழும் (Gazette) திருவள்ளுவர் ஆண்டினைத் தாங்கி வெளிவருகின்றன.

அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சிக்காலத்தில் 1983 ஆம் ஆண்டில் அரசின் அனைத்து அலுவல்களிலும்

இறைக்குருவனார்

20

திருவள்ளுவர் ஆண்டினை நடைமுறைப்படுத்த உத்திர விடப்பட்டுள்ளது.

ஆயினும் தமிழாண்டு என்னும் பெயரில் பிரபவ, விபவ முதலான ஆண்டுப் பெயர்களும் உடன் சேர்த்து விட்டிருப்பதோடு, மேழமாதம் முதல்நாள் தமிழாண்டுப் பிறப்பு என்பது தொடர்ந்து கொண்டுள்ளது.

திருவள்ளுவராண்டு வகுக்கப்பட்டதன் நோக்கம் முழுமையாக நிறைவேறாமையொடு அதனை அரசு ஏற்றுக் கொண்டதும் எள்ளலுக்குரியதாகி விட்டது!

ஆகவே தமிழாண்டு என்னும் பெயரில் பிரபவ, விபவ முதலான ஆண்டுகள் குறிப்பிடப்படுவதை விட்டொழிப்பதோடு மேழம் முதல்நாள் தமிழ்ப் புத்தாண்டு என்பதையும் தவிர்த்தல் வேண்டும்!

இதுகாறும், தமிழாண்டு என்னும் பெயரில் இன்று வழங்கப்படுவது உண்மையில் தமிழாண்டு அல்லாமையும், பெரும்பயனில்லா அதன் சிறுமையும், தமிழ் நாட்டில் வழங்கி வரும் பல்வேறு ஆண்டுமானங்களும், தமிழர் தொடராண்டு நிறுவ அறிஞர்கள் மேற்கொண்ட நன்முயற்சியும், திருவள்ளுவராண்டு நிறுவப் பெற்றமையும், அதனை அறிஞர் பெருமக்களும் அரசும் ஏற்று ஓரளவு கடைப்பிடித்தலும், தமிழாண்டு என்னும் பெயரில் வழங்கும் வடமொழி ஆண்டு முறையை விட்டொழிக்க வேண்டும் என்றலும் கூறப்பட்டன.

தமிழ்ப் பெருமக்கள் யாவரும் தமிழ்த்தொடராண்டான திருவள்ளுவராண்டினையே தமிழாண்டாக ஏற்றுக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்!

காலக் கணிதம்

கோள்கள் விண்மீன்கள் ஆகியவற்றின் சுழற்சியையும் அதனால் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் பொறுத்தே பல்வேறு காலங்கள் கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கதிரவனை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணிக்கப்படுவது கதிராண்டுமானம்; திங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணிக்கப்படுவது மதியாண்டுமானம். இவை வடமொழியில் முறையே செளரமானம், சந்திரமானம் எனப்படுகின்றன.

தமிழர் கண்டது கதிராண்டுமானமேயாம்.

நிலவுலகம் ஒருமுறை கதிரவனைச் சுற்றி வரும் காலமே ஓர் ஆண்டாகும்.

இருவகைச் செலவு

இச் சுழற்சியில் ஒரு பாதிக் காலம் கதிரவன் வடதிசை நோக்கியும் மறுபாதிக் காலம் தென்றிசை நோக்கியும் செல்வதாகக் காணப்படுவதால் ஆண்டின் இரு கூறுகளாக வடசெலவு, தென்செலவு என்னும் இரு வகைச் செலவுகள் அமைந்துள்ளன. இச்செலவு என்பது முறையே உத்திராயனம், தட்சணாயனம் என்றும் வடசொல் வழக்குப்பெற்றுள்ளன.

சுறவம் (தை) முதல் ஆடவை (ஆனி) முடிய ஆறு மாதமும் வடசெலவும், கடகம் (ஆடி) முதல் சிலை (மார்ச்சு) முடிய ஆறு மாதமும் தென்செலவுமாம்.

இறைக்குருவனார்

22

அறுவகைப்பருவம்

சுழற்சியின் காரணமாக உலகின் தட்ப வெப்ப நிலைகள் வேறுபடுதலால் அவ்வேறுபாட்டைப் பொறுத்துக் கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என்னும் ஆறு பருவங்கள் பகுக்கப் பட்டுள்ளன. அகப்பொருள் நூல்கள் பருவங்களைப் பெரும்பொழுதுகள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றன.

பருவப் பெயர்களை வடநூலார் அப்படியே சமற்கிருதத்தில் மொழிபெயர்த்து வர்ஷம், சரத், ஹேமந்தம், சிசிரம், வசந்தம், கிரீஷ்மம் என்று அமைத்துக் கொண்டனர்.

மொழிநூல் மூதறிஞர் பாவாணர் அவர்கள் இது பற்றிக் கூறும்போது,

“வேனில் (Spring), கோடை (Summer), வரளை (Autumn), மாரி (Winter), என்னும் நால்வகைப் பருவங்கள்தாம் ஆரிய நாடெனும் வடநாட்டிற்கு ஏற்கும். இளவேனில் முதலிய அறுவகைப் பருவங்கள் தமிழ் நாட்டிற்கேயுரியன.

“இதனால் மூலம் எவையென்றும் மொழி பெயர்ப்பு எவையென்றும் அறிந்து கொள்ளலாம். இங்ஙனம் ஆரிய மொழிபெயர்ப்புகள் சிலவிடங்களில் மறைந்திருப்பினும் சிலவிடங்களில் வெளியாய் விடுமென்க.” *

என்று சுட்டிக் காட்டுவது குறிப்பிடத் தக்கது.

* ஒப்பியன் மொழி நூல். பக். 140.

பன்னிரு மாதம்

இனித் திங்கள் ஒருமுறை தேய்ந்து மீண்டும் வளர்ந்து நிறைவது போற் காணப்படும் காட்சியைப் பொறுத்து அவ்வாறு தேய்ந்து வளர்தற்கான முப்பது நாள் கொண்ட காலப்பகுதி மாதம் என வழங்கப் பட்டது.

மதி-மதித்தல் என்னுஞ் சொல் அளவிடுதல் என்று பொருள்படுதலால் காலத்தை அளவிடுவதற்குக் காரணமான திங்கள் மதி-மதியம் எனப் பெற்றது. பெறவே மதியை அடிப்படையாக கொண்ட அக்காலப் பகுதி மாதம் ஆயிற்று.

ஓரைகளை வைத்து மாதங்கணிப்பதே துல்லியமான அளவீடு. இதுபற்றிப் பின்னர்க் காட்டுதும்.

இருவகைப் பக்கம்

பொதுவாக மதியம் ஒரு முறை தேய்ந்து மறைந்து ஒரு முறை வளர்ந்து நிறையும் காலப்பகுதியே மாதம் ஆதலின் தேய்பிறை வளர்பிறை என்பன மாதத்தின் இருபிரிவுகளாக அமைந்து இருவகைப் பக்கம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளன.

தேய்பிறைப் பக்கம் சிலப்பதிகாரத்தில் 'இருட் பக்கம்' என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆகவே வளர்பிறைப் பக்கத்தை ஒளிப்பக்கம் என்று பழந்தமிழ் மக்கள் வழங்கினர் என்பதை நாம் எளிதில் உணரலாம்.

“ஒளிப்பக்கம், இருட்பக்கம் என்பவற்றை முறையே சுக்கில பக்ஷம் என்றும், கிருஷ்ணபக்ஷம் என்றும் நிலை மொழிகளை மொழிபெயர்த்தும் வருமொழிகளை எழுத்துப் பெயர்த்தும் கொண்டனர் ஆரியர்” என்று மொழி ஞாயிறு பாவாணர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

அதாவது வடமொழியாளர், ஒளி, இருள் எனும் தமிழ்ச் சொற்களை முறையே சுக்கிலம், கிருஷ்ணம் என்று சமற்கிருதத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டனர்; பக்கம் என்னுந் தமிழ்ச் சொல்லை வடமொழியில் ‘பக்ஷம்’ என எழுத்துப் பெயர்த்துக் கொண்டனர் என்பதாம்.

பதினைந்து நாள் கொண்டது ஒரு பக்கம்; ஆதலால் அந்நாட்களை வரிசைப்படக் குறிப்பதற்கு வளர்பிறை அல்லது தேய்பிறை என்பதனோடு முதல் நாள், இரண்டாம் நாளைக் குறிப்பிடும்போது அது ஒளிப்பக்கமாக இருந்தால் ‘வெள்ளுவா’ என்றும் இருட்பக்கமாக இருந்தால் ‘காருவா’ என்றும் கூறுதல் அமையும்.

இப் பக்கநாள் வரிசையையே வடமொழியாளர் திதிகள் என்பர். சுக்கில பக்ஷம் அல்லது கிருஷ்ணபக்ஷம் என்பதனோடு பிரதமை, திதியை, திரிதியை, சதுர்த்தி, பஞ்சமி, சஷ்டி, சப்தமி, அஷ்டமி, நவமி, தசமி, ஏகாதசி, துவாதசி, திரயோதசி, சதுர்த்தசி என்று கூறிப் பதினைந்தாவது நாளை அது சுக்கில பக்ஷமாக இருப்பின் பெளர்ணமி என்றும் கிருஷ்ண பக்ஷமாக இருப்பின் அமாவாசை என்றும் கூறுப.

25

திருவள்ளுவராண்டு ...

இத் திதி என்னும் வடசொல்லே திகதி-தேதி என்று நீண்டு இப்போது மாதம் முழுமைக்குமான நாள் வரிசையைக் குறிக்குஞ் சொல்லாக அம்மொழியில் வழங்கி வருகின்றது. தேய்தி-திகதி-தேதி-திதி என்று ஆயிற்று என்பாரும் உளர்.

மாத நாள் வரிசையைக் குறிக்குந் தமிழ்ச்சொல் பக்கல் என்பதாகும்.

நாளும் கிழமையும்

இனி, ஏழு கோள்களுக்கு உரியவனவாக ஏழு நாட்களைக் கொண்ட காலப் பகுப்பு கிழமை என்று ஆயிற்று.

ஞாயிறு, திங்கள், செவ்வாய், அறிவன், வியாழன், வெள்ளி, காரி என்பன ஏழும் கோள்களின் பெயர்.

கோள் அரசாக ஏனையவற்றின் நடுநின்றதால் சுதிரவனுக்கு ஞாயிறு என்னும் பெயரும், ஞாயிறு போல் வெப்ப மின்றியும் பிறகோள்களை விட மிகுதியாகவும் ஒளிவீசித் திகழ்தலால் மதிக்குத் திங்கள் என்னும் பெயரும் அமைந்துள்ளன.

செவ்வாய், வெள்ளி, காரி என்பன முறையே செம்மை, வெண்மை, கருமை ஆகிய நிறத்தாற் பெற்ற பெயர்.

அறிவன் என்பது வடிவொப்புமையாற் அமைந்த பெயரெனலாம்.

இறைக்குருவனார்

26

விசாலமான வடிவுடையது வியாழன் என்னும் பெயர்க்கு உரியதாயிற்று.

கோள்களின் பெயர்களே நாள்களின் பெயர்களாகவும் அமைந்தன.

இவற்றை வடமொழியாளர் ஆதிவாரம், சோமவாரம், மங்களவாரம், புதவாரம், குருவாரம், சுக்கிரவாரம், சனிவாரம் என்று சமற்கிருதத்தில் மொழி பெயர்த்துக் கொண்டனர்.

மேற்கூறிய தமிழ்நாட்பெயர்களுள் அறிவன், காரி என்பவற்றின் இடத்தைப் புதன் சனி என்னும் வடமொழிப் பெயர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டுவிட்டன.

தமிழ் மக்கள் புதன் சனி என்பவற்றை விட்டொழித்து அறிவன் காரி என்னும் தமிழ்ப் பெயர்களையே வழக்கிற் கொள்ள வேண்டும்!

சிறுபொழுதுகள்

நிலவுலகம் ஒருமுறை தன்னிலையில் சுழல்வதால் நிகழும் கதிரவன் தோற்றம் மறைவு ஆகியவற்றைக் கொண்டு நாளும் நாளின் கூறுபாடுகளான பகல், இரவு வேளைகளும், காலை, நண்பகல், சாயுங்காலம் (எற்பாடு), மாலை (முன்னிரவு), நள்ளிரவு, வைகறை (விடியல்) என்னும் ஆறு சிறுபொழுதுகளும் கணிக்கப்பட்டுள்ளன.

அகத்திணை நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காலைப் பொழுது ஏலாமையின் முதற்பொருள்களுள் சிறுபொழுதை ஐவகைத் தாகவே இலக்கணம் கூறுகிறது.

ஒரு நாளை 60 கூறுகளாகப் பகுத்த காலப் பகுப்பு நாழிகை என்று பெயர் பெற்றது. பகல் முப்பதும் இரவு முப்பதும் ஆக அறுபது நாழிகை கொண்டபது ஒரு நாள்.

மூன்றே முக்கால் நாழிகை கொண்டது ஒரு முழுத்தம் என்றும், இரு முழுத்தம் சேர்ந்தது ஒரு யாமம் என்றும் எட்டு யாமத்தினால் ஆகியது ஒரு நாள் என்றும் அமைந்த காலப் பகுப்பும் ஒன்று.

நாழிகையில் அறுபதில் ஒரு கூறு வினாடி என்றும், வினாடியின் அறுபதில் ஒரு கூறு தற்பரை என்றும் வழங்கப் பட்டன.

முந்நூற்று அறுபத்து ஐந்து நாள், பதினைந்து நாழிகை, முப்பத்தொரு வினாடி பதினைந்து தற்பரைகள் கொண்டது ஓர் ஆண்டு!

இனி இரண்டரைத் தற்பரை கொண்டது ஒரு நொடி என்றும், இரண்டரை வினாடி சேர்ந்தது ஒரு நிமையம் என்றும், அறுபது வினாடிகளால் அமைந்த ஒரு நாழிகை என்பது இருபத்து நான்கு நிமையங்களைக் கொண்டது என்றும், இரண்டரை நாழிகை கொண்டது ஒரு மணி என்றும், மூன்றே முக்கால் நாழிகையால் அமைந்த ஒரு முழுத்தம் என்பது ஒன்றரை மணிநேரக் கொண்டது என்றும் அறிதல் வேண்டும்!

ஆண்டுத் தொடக்கம்

இப்போது தமிழ்நாடுத் தொடக்கமாக மேழ மாதம் முதல் நாள் குறிக்கப்பட்டாலும் பண்டைத் தமிழ் நாட்டில் மடங்கல் (ஆவணி) மாதமே ஆண்டுத் தொடக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

பழந்தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் அறுபருவப் பெயர்களை முறையறக் கூறும் போது கார் காலம் முதலிடம் பெறுவதை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

பல்கலைச் செல்வர் பேராசிரியர் கா. சுப்பிரமணியனார், தொல்காப்பியர் முல்லைத் திணையை முற்கூறி அதற்கேற்பக் கார் காலத்தை முதலிற் சுட்டினார் என்று கரணியங் கூறுகிறார். கூறிலும் நிலவுருண்டையின் அச்ச முனைச் சுழற்சியைப் பொறுத்துப் பண்டு மடங்கல் மாதம் ஆண்டுத் தொடக்கமாக இருந்திருக்க கூடும் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஆயினும் அவ்வச்ச முனைச் சுழற்சி மேழ ஓரை (மேஷராசி)யில் அமைந்த பிற்காலத்தில் மேழ மாதம் ஆண்டுத் தொடக்கமாகத் கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் கருத்துரைக்கிறார்.

மேலும் அவ் வச்ச முனைச் சுழற்சி நிலைமாறி இப்பொழுது மீன ஓரையில் இருப்பதாக வான நூலோர் கருதுகின்றனர் என்று கூறி நாம் இன்னமும் ஆண்டிணை

மேழ மாதத்திலிருந்து தொடங்குவதாகவே கணக்கிட்டு வருகிறோம் என்று சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

ஆகவே ஆண்டுத் தொடக்கம் மடங்கல் மாதத்தில் அமைந்திருந்தது என்பதற்கோ, மேழ மாதத்தில் கொள்ளப்படுவதற்கோ கூறப்படும் கரணியங்கள் பொருத்தமுடையன அல்ல என்பது பெறப்படும்.

வேளாண்மை ஆண்டு

வேளாண்மைத் தொழிற்கான வாய்க்கால் வெட்டுதல், எருவடித்தல் முதலான வேலைகள் பெரும் பாலும் மேழத்தை யொட்டியே தொடங்கி உழவு, நடவு, களைகட்டல் முதலான வெல்லாம் அடுத்தடுத்த மாதங்களில் தொடர்ந்து சுறவத்தில் அறுவடையும் கும்பத்தில் போரடியும் நடந்து மீனத்தில் அப்பணிகள் நிறைவுறுகின்றன. ஆகவே, மேழம் முதல் மீனம் ஈறான பன்னிரு மாதக் காலப் பகுதி ஓர் ஆண்டாக மக்களிடையே வழக்கூன்றி யிருப்பினும் இன்று ஆங்கில - கிரிகேரியன் ஆண்டுமானம் பெருவழக்க நடைமுறையில் இருத்தலானும் பிறதொழில்களும் பெருகிவளர்தலானும் இவ்வாண்டுமானம் வேளாண்மை ஆண்டு என்னுமானே நிலவுகின்றது. கல்வியாண்டு (சூன் முதல் மே முடிய), பொருளியல் ஆண்டு அல்லது கணக்கியல் ஆண்டு (ஏப்பிரல் முதல் மார்ச்சு முடிய) என்பன போல் மேழ முதல்யாண்டு வேளாண்மையாண்டு என்னும் அளவில் அமைந்துள்ளது என்பது அறிதற் பற்று.

இறைக்குருவனார்

30

இனிச் சுறவ (தை) மாதமே பழந்தமிழ் மக்களால் ஆண்டுத் தொடக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டு வந்தது என்பதே பொருத்தமுடையது.

பொங்கற் புதுநாள் !

பொங்கல் திருநாளைப் 'புது நாள்' என்று கூறி; அதற் கேற்பப் பழையன கழித்துச் சுறவ முதல் நாளைப் புதுமைப் பொலிவுடன் கொண்டாடி மகிழ்வது தமிழ்நாட்டின் தொன்றுதொட்ட வழக்கமாக நடைமுறையில் உள்ளது. இவ் விழா என்று தொடங்கியது என்று அறியப்படாமையாலேயே இதன் தொன்மை விளங்கும்.

காலக் கணிப்பிற்கு மூலமாக விளங்கும் கதிரவனொடு தொடர்புற்ற விழாவாக இப் பொங்கல்விழா நீண்ட காலமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

கதிரவனின் வடசெலவு இச்சுறவ மாதத்திலேயே தொடங்குகின்றது. மேழ மாதம் அல்லது மடங்கல் மாதம் சுறவம் போல் செலவுத் தொடக்கமாக அமையவில்லை.

இளவேனில் தொடக்கமாகிய மேழத் திங்களில் இந்நிரவிழா என்ற வேந்தன் விழாவையைப் பற்றிய செய்தி மணிமேகலையில் விரிவாக இடம் பெற்றிருப்பினும் அதனை ஆண்டுத் தொடக்கமாகக் கொள்வதற்கு எவ்வகைக் குறிப்பும் காணப்படவில்லை.

பிற விழாக்களெல்லாம் ஒவ்வொன்றானாலும் வெவ்வேறு நாட்களில் வரவுங்கூடும்; மாதமே மாறி வருதலும்

உண்டு. ஆனால் பொங்கல் நாள் மட்டும் சுறவம் முதல் நாள் என்பதையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆகவே தமிழ்நிலத்தின்-தமிழினத்தின் தேசியத் திருவிழாவாகவும் தமிழ்த் திருநாள்-தமிழர் திருநாள் என்று வழங்கப்பெறும் வகையில் சிறப்புற்று விளங்குவதுமாகிய பொங்கல் திருநாளே பண்டைக் காலத்தில் ஆண்டுத் தொடக்க மாகக்கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம் என்னும் கருத்து வலுவடையாக இருக்கிறது.

இன்று தமிழ்நாட்டிலும் பெரு வழக்காக உள்ள கிறித்தவ ஆண்டின் தொடக்கமும் இப் பொங்கல் நாளும் பதினான்கு நாள் அல்லது ஓரிரு நாள் முன்பின் என்ற அளவில் மிகவும் அணுக்கமாக இருத்தலும் ஒன்று.

ஆகவே, சுறவமாத முதல்நாளாகிய பொங்கல் நாளே திருவள்ளுவர் ஆண்டின் தொடக்க நாள்; சுறவ மாதமே தமிழர் தொடராண்டின் முதல்மாதம் என்று கடைப் பிடித்தல் தக்கது!

தமிழ் மாதங்கள்

‘தமிழ் மாதங்கள்’ என்று ‘சித்திரை’ முதல் ‘பங்குனி’ ஈறான பன்னிருமாதப் பெயர்கள் இக்காலத்தில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

மாதங்கள் பற்றிய காலக் கணக்கீடு தமிழருடையதே யாயினும் இப் பங்குனி ஈறான பன்னிரு மாதப் பெயர்களும் தமிழ்ச் சொற்களல்ல, பிரபவ, விபவ முதலான ஆண்டுப் பெயர்கள் அறுபதும் போல இவைதாமும் வடமொழிப் பெயர்களே!

இப் பன்னிரு மாதப் பெயர்களும் பன்னிரு விண்மீன் பெயர்களொடு தொடர்புடையனவாகும்.

ஆகவே, மாதங்களைப் பற்றி அறியுமுன் அவற்றிற்கு அடிப்படையான சிலவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

வானப் பெருவெளியில் கோள்களும் விண்மீன்களும் ஒரு நீள்வட்டப் பாதையில் முறையாகச் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றன.

விண்மீன்கள் எண்ணற்றன வாயினும், அவை இருபத்தேழு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக ஒரு விண்மீன் என்று நாம் கருதுவது அல்லது குறிப்பிடுவது உண்மையில் ஒரு விண்மீன் குழுவேயாகும்.

இவ்விருபத்தேழு நாண்மீன்களும் அவற்றின் தோற்றத் தைக் கொண்டு ஒப்புமையாற் பெயர் பெற்றிக் கின்றன. குதிரை போன்று காட்சியளிப்பது புரவி என்றும்,

அடுப்புப் போன்ற தோற்றமுடையது அடுப்பு என்றும் இவ்வாறே பிறவும் பெயர் பெற்றன. புரவி 'அஸ்வதி' என்றும், அடுப்பு 'பரணி' என்றும் வடசொல் வழக்குப் பெற்றுள்ளன. பிறவும் இத்தகையனவே.

வான வெளியில் கிழக்குமேற்காக அமைந்த நீள்வட்ட மண்டிலம் முந்நூற்றறுபது சிறுபிரிவுகளாகவும், முப்பது பாகைகள் கொண்ட பன்னிரு பெரும் பிரிவுகளாகவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவையே ஓரைகள் எனப்படுகின்றன.

இப் பன்னிரு ஓரைகளிலும் இருபத்தேழு விண்மீன்களும் அடங்கியுள்ளன. ஒவ்வொரு பிரிவிலும் இரண்டேகால் விண்மீன்கள் இடம் பெறுகின்றன. ஓரைகள் கோள்வீடுகள் (இராசி)கள் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ஓரைகள் சேர்ந்த நீள்வட்டத்தை ஓரைவட்டம் எனலாம். இவ் வோரைவட்டப் பாதை கதிரவனை நிலவுகம் சுற்றும் வட்டப்பாதையைவிட மேலும் கீழும் தனித்தனியே ஒன்பது பாகையளவு சாய்ந்துள்ளது.

கதிரவன் வானமண்டிலத்தைச் சுற்றி வரும் கால அளவைப் பன்னிரண்டு பிரிவாக்கியுள்ளமையால் அவை ஒவ்வொன்றிலும் கதிரவன் இடம் பெறுவது நோக்கிப் பன்னிரு மாதங்கள் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

கதிரவன் ஒவ்வொரு ஓரையிலும் இடம்பெறும் கால அளவே ஒரு மாதம் ஆகும். இம் மாதங்கள் தனித் தனிச் சில நாழிகை ஏறத்தாழ, இருப்பத் தொன்பது முதல் முப்பத்திரண்டு நாட்கள் வரையுள்ள கால

இறைக்குருவனார்

34

அளவாம். இந்த அளவு எக்காலத்தும் ஒரே நிலையாக இருக்கும்.

ஆகவே ஓரைகளின் பெயர்களையொட்டியே மாதங்களின் பெயர்களும் அமைந்தன.

கதிரவனும் நீள்வட்டப் பாதையும் நிலையானவை. நிலவுலகம் கதிரவனைச் சுற்றிவரும்போது கதிரவனை நோக்கி அதன் பின்புறம் மறையும் ஓரையை நாம் அம் மாதமாகக் குறிக்கிறோம்.

ஓரைகள், அவற்றின் தோற்றத்தைப் பொறுத்து ஒப்புமை வகையில் பெயர்பெற்றிருக்கின்றன.

ஆடு, காளை, இருவர், நண்டு, அரிமா, கன்னி, நிறைகோல், தேள், வில், சுறா, குடம், மீன் ஆகிய வற்றினைப் போன்ற வடிவ அமைப்புடைமையால் ஓரைகள் முறையே மேழம், விடை, ஆடவை, கடகம், மடங்கல், கன்னி, துலாம், நளி, சிலை, சுறவம், கும்பம், மீனம் என்று பெயர் பெற்றன.

இப்பன்னிரு ஓரைகளும் மாதத்திற்கு ஒன்றாகக் கதிரவன்பின் மறைந்து கால வேறுபாட்டைக் காட்டுகின்றன. அன்றாடம் காலையில் கதிரவன் தோன்றுவதற்கு முன்னும், மாலையில் கதிரவன் மறைந்த பின்னும் முதன் முதலில் வானில் தோன்றும் விண்மீன் கூட்டமே அன்று பகலில் கதிரவன் பின்னால் மறைந்த விண்மீன் கூட்டமாகும். இதைக் கொண்டே அம் மாதத்தின் பெயர் அமைகின்றது.

இதையே இன்னொரு வகையாகவும் சொல்லலாம். கதிரவன் இருக்கும் ஓரையிலிருந்து ஏழாவது ஓரையை யொட்டி நிலவுகம் இருக்கிறது. கதிரவன் மேழ ஓரையில் இருந்தால் நிலவுகிற்கு நெருக்கமாக இருப்பது துலாம் ஓரையாகும் கதிரவன் விடை வீட்டில் இருந்தால் நிலவுகம் நளியோரையினை நெருங்கியிருக்கும்.

ஓரை ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டே கால் நாண் மீன்கள் இடம் பெறுகின்றமையால் நிலவுகிற்கு அருகில் இருக்கும் ஓரையில் உள்ள இரண்டே கால் விண்மீனில் முதலில் இடம் பெற்றுள்ள விண்மீன் பெயரைக் கொண்டு அம்மாதம் பெயர் பெறுகின்றது. அதனைப் பிற்காணும் பட்டியலால் அறியலாம்.

அகவதி	1		சித்திரை	½	
பரணி	1	ஐப்பசி	சுவாதி	1	சித்திரை
கார்த்திகை	¼		விசாகம்	¾	
	2¼			2¼	
கார்த்திகை	¾		விசாகம்	¼	
உரோகிணி	1	கார்த்திகை	அனுடம்	1	வைகாசி
மிருகசீரிடம்	½		கேட்டை	1	
	2¼			2¼	
மிருகசீரிடம்	½		மூலம்	1	
திருவாதிரை	1	மார்கழி	பூராடம்	1	ஆனி
புனர்பூசம்	¾		உத்திராடம்	¼	
	2¼			2¼	
புனர்பூசம்	¼		உத்திராடம்	¾	
பூசம்	1	தை	திருவோணம்	1	ஆடி
ஆயிலியம்	1		அவிட்டம்	½	
	2¼			2¼	

இறைக்குருவனார்

மகம்	1	
பூரம்	1	மாசி
உத்திரம்	$\frac{1}{4}$	
	<hr/>	
	$2\frac{1}{4}$	
உத்திரம்	$\frac{3}{4}$	
அத்தம்	1	
பங்குனி		
சித்திரை	$\frac{1}{2}$	
	<hr/>	
	$2\frac{1}{4}$	

அவிட்டம்	$\frac{1}{2}$
சதயம்	1
ஆவணி	
பூரட்டாதி	$\frac{3}{4}$
	<hr/>
	$2\frac{1}{4}$
பூரட்டாதி	$\frac{1}{4}$
உத்திரட்டாதி	1
புட்டாசி	
ரேவதி	$\frac{1}{2}$
	<hr/>
	$2\frac{1}{4}$

மேற்கண்டவாறு கதிர்வன் மேழ ஓரையில் இருக்கும் போது அதிலிருந்து ஏழாவது ஓரையாகிய துலாம் ஓரையில் நிலவுலகம் இருப்பதால் துலாத்திற் குரிய முதல் விண்மீன் அறுவை (சித்திரை) யாதலால் அம்மாதம் சித்திரை மாதம் என்று பெயர் பெற்றது. இவ்வாறே பிறவும் கண்டு கொள்க!

விண்மீன் பெயர் மாதங்கள்

சித்திரை முதலிய மாதங்களின் பெயர்கள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பது அறிதற் பாற்று.

சித்திரை, விசாகம், மூலம், உத்திராடம், அவிட்டம், பூரட்டாதி, அகவதி, கார்த்திகை, மிருகசீரிடம், புனர்பூசம், மகம், உத்திரம் என்னும் பன்னிரு விண்மீன்களின் பெயர்களின் தொடிசு தந்திதாந்தப் பெயர்களாகவே சித்திரை முதலிய பன்னிரு மாதப்பெயர்களும் அமைந்துள்ளன.

இப்பெயர்களும் பிறவிண்மீன்களின் பெயர்களும் அவற்றின் தோற்றத்தைப் பொறுத்து ஒப்புமை வகையில் அமைந்துள்ளன. இவை முறையே அறுவை, முறம்,

குருகு, கடைக்குளம், காக்கை, நாழி, குதிரை, ஆரல், மான்தலை, காற்குடம், கொடுநுகம், உத்திரம் என்னும் பொருளுடையன வாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றையும் பிற விண்மீன் பெயர்களின் பொருளையும் இந் நூலின் இறுதியிலுள்ள பட்டியலால் அறியலாம்.

சித்திரை

சித்திரை என்னும் விண்மீன் பெயரால் சைத்திரம் - சித்திரை என்னும் மாதப் பெயர் அமைந்துள்ளது.

வைகாசி

விசாகம் என்னும் விண்மீன் பெயர் விசாகி என்றும் வைசாகி என்னும் திரிந்து, வைசாகி - வைகாசி என முன் பின்னாக மாறியுள்ளது.

ஆனி

மூலம் என்னும் விண்மீன் பெயர் மூலன் என்று திரிந்து, அதன் பிற்பகுதியே நீண்டும் இகரம் சேர்ந்தும் ஆனி என்று ஆகியுள்ளது.

ஆடி

உத்திராடம் என்னும் விண்மீன் பெயரால் அமைந்ததே ஆடி. அப்பெயரின் பிற்பகுதியிலுள்ள ஆட என்பதின் இன்றே ஆடி வந்துள்ளது.

ஆவணி

ஆவணிக்குக் கரணியமானது அவிட்டம் என்னும் விண்மீன். அப்பெயரின் முற்பகுதி நீண்டும் திரிந்தும்

இறைக்குருவனார்
ஆவணி யாகியுள்ளது.

38

புரட்டாசி

விண்மீன் பெயர்களுள் ஒன்றான பூரட்டாதி என்பது தலை குறுகியும் இறுதியிலுள்ள தி-சியாகத் திரிந்தும் புரட்டாசியாக வழக்குப்பெற்றுள்ளது.

ஐப்பசி

அசுவதி (அஸ்வதி) என்னும் விண்மீன் பெயரின் முதலிலுள்ள அகரம் ஐகாரமாகியும், பிறதிரிபுகளைப் பெற்றும் ஐப்பசியாகியுள்ளது.

கார்த்திகை

கார்த்திகை (கிருத்திகா) என்னும் விண்மீன் பெயரே, சித்திரை என்றாற்போலக் கார்த்திகை என மாதப்பெயராகவும் உள்ளது.

மார்கழி

மிருக சீரிஷ என்னும் விண்மீன் பெயரே முற்பகுதி மிரு-மார் எனவும் ஈற்றெழுத்து ஷ-ஷி என்றும் திரிந்து, ஷி-ழியாகி மார்கழி என வழங்கி வருகின்றது.

தை

புனர்பூசம், பூசம் என்னும் விண்மீன் பெயர்கள் புனர்தை, தை, என்றிருத்தல் வேண்டும் என்றும் வரிசையில் அவை முன்பின்னாக இடம் மாறியுள்ளன என்றும் கணியர் இ.மு. சுப்பிரமணியனார் கூறுகிறார். புனர்தை என்பதிலுள்ள தையே மாதப் பெயராக விளங்குகின்றது.

மாசி

மகம்) என்னும் விண்மீன் பெயர் மகசி என்றாகித் தலை நீண்டும் இடை குறைந்தும் மாசி என்று மாதப் பெயராகியுள்ளது.

பங்குனி

உத்திரவிண்மீனுக்குப் பல்குணா எனும் பிறிதொரு பெயரும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பல்குணா என்பதினின்றே பங்குனி என்னும் மாதப்பெயர் திரிந்த மைந்துள்ளது.

இவ்வாறு அமைந்துள்ள மாதப் பெயர்கள் வரிவடிவம் ஒலி வடிவம் என்னும் இருவடிவிலும் வடவெழுத்து ஒரீஇத் தமிழ் எழுத்தால் அமைந்திருப்பதாலும், பன்னூறு ஆண்டு களாகப் புலமக்களால் மட்டுமன்றிப் பொதுமக்களிடையிலும் வழக்கூன்றியிருப்பதாலும் இவையெல்லாம் தமிழ்ச் சொற்கள் என்று பலர் கருதுகின்றனர். ஆனால் அவை நீண்டகாலமாக தமிழில் புகுந்து வழங்கிவரும் வடசொற்களே என்பது ஒருதலை.

இவ்வாறு சித்திரை, வைகாசி முதலிய பன்னிரு மாதப் பெயர்களுக்கும் அடிப்படையான சித்திரை, விசாகம் முதலிய பன்னிரு விண்மீன் பெயர்களும் வடமொழிச் சொற்களாக இருத்தலால் அவற்றைத் தமிழ்ப் படுத்த வேண்டுமாயின் அச்சித்திரை, விசாகம் முதலிய விண்மீன் பெயர்களுக்கு நேரிய தமிழ்ப் பெயர்களான அறுவை, முறம் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் புதியன வாகப் படைத்தல் வேண்டும்.

இறைக்குருவனார்

40

ஆனால், சித்திரை முதலிய மாதங்கள் தொடர் பாகக் கணியர் இ.மு. சுப்பிரமணியனார் அவர்களின் கருத்துச் சிந்தனைக்குரியது. அது வருமாறு:

“ஆரியர் தமிழ்நாட்டிற்கு வருமுன் வானநூலை ஒரு சிறிதும் அறியார். அவர் அறிந்த தெல்லாம் திங்களுடைய வளர்ச்சி தளர்ச்சியைக் கண்டு காலத்தைக் குறிப்பிடுவது மட்டுந்தான். உவாவு (அமாவாசை)க்கு ஒரு உவா மாதம் என்று அவர்கள் கணக்கிட்டனர்.

அவர்கள் பல்கித் தமிழ்நாட்டை அடைந்த போதே தமிழர்களுடைய மதி நுட்பத்தையுங் கணித முறைகளையுங் கண்டு வியந்து தாமும் அம் முறையைக் கையாளத் தொடங்கினர்.

அவர்கள் தங்கள் பிறை மாதங்களுக்குப் பெயர் கொடுக்க நினைத்துச் சித்திரை, வைகாசி முதலிய மாதப் பெயர்களையே பெரும்பாலும் சைத்திரம் வைகாசம் எனத் திரித்து வழங்கத் தொடங்கினர்.

சித்திரை மாதத்தில் வரும் உவா நாளுடன் முடிகிற மாதம் சைத்திரம் எனவும், இவ்வாறே ஏனைய மாதங்களுக்கும் பெயர் வைத்துக்கொண்ட ஆரிய மக்கள் சில ஆண்டுகளின் பின் தங்கள் கொள்கைக்கு மாறாகச் சைத்திரம் பங்குனியிலும் வைகாசம் சித்திரையிலும் இவ்வாறே ஏனைய மாதங்களும் முடிவதைக் கண்டு அஞ்சினர்களாய்ச் சித்திரை முதலிய மாதங்களே நிலையானவை;

ஆதலினால் அவற்றோடு தங்கள் புதிய மாதங்கள் கூடாமற் போனால் பயனற்றுப்போம் என்று தெரிந்து பங்குனியோடு முடிகிற தமது சைத் திரத்தை அதிமாதம் அல்லது பொய்மாதம் என்று தள்ளிச் சித்திரை மாதத்தின் உவாவுடன் முடிகிற பிழைமாதமே உண்மைச் சைத்திரம் (நிசசைத்திரம்) என்று கொள் வாராயினர்.” *

ஆகவே ‘சித்திரை’ முதலிய பன்னிரு மாதங்களும் ஆரியமயப்பட்டுக் கிடத்தல் அறியப்படும். அன்றியும், சித்திரை முதலிய பெயர்தாங்கியனவாகவே மதி (சந்திர) மான அடிப்படையில் அமைந்த வேறுபட்ட மாத வகைப்பாடும் உண்டென்பதும், வெள்ளுவா நாளில் தோன்றும் விண் மீனைப் பொறுத்து அவை அப்பெயர் பெற்றன என்பதும் பிறவும் அறியற் பாலன.

ஓரைப் பெயர் மாதங்கள்

கதிரவனின் இயக்கத்தை யொட்டி மாதத்தைக் கணக்கிடும் முறை பற்றிக், கதிரவனைக் குறிக்கும் ஞாயிறு என்னுஞ் சொல் இப்போது கிழமைப் பெயர்களுள் ஒன்றாக வழங்கப்படுவது போல் பழங் காலத்தில் மாதத்தைக் குறிக்கும் பெயராக வழங்கப் பெற்றுள்ளது.

கல்வெட்டுகள் பலவற்றில் மேழம், விடை முதலிய ஓரைப் பெயரான் அமைந்த சிறப்புப் பெயரும் ஞாயிறு என்னும் பொதுப்பெயரும் தாங்கிய மாதப் பெயர்கள்

* செந்தமிழ்ச் செல்வி சிலம்பு 25.

இறைக்குருவனார்

42

இடம் பெற்றுள்ளன. மடங்கல் (ஆவணி) மாதம் 'சிம்ம ஞாயிறு' என்றும், சும்பம் (மாசி) மாதம் 'சும்ப ஞாயிறு' என்றும், சிலை (மார்கழி) மாதம் 'தனுர் ஞாயிறு' என்றும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. (தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள் தொகுதி : 3-29,32,36).

* "கோமாறன் சடையற்கு யாண்டு நாலாவ தற்கு எதிர் ஒன்பதாவது விருச்சிக ஞாயிற்றுத் திங்கட்கிழமை"

(தெ.இ.க. 14-12)

**"சோழன் தலைகொண்ட கோவீரபாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு பன்னிரண்டாவது இவ்வாண்டு மிதுன ஞாயிற்று..."

(தெ.இ.க. 14-95)

என வருதல் காண்க!

விண்மீன் பெயர்களை யொட்டிய தொடிகு (தத்திதாந்த)ப் பெயர்களான சித்திரை, வைகாசி முதலான மாதப் பெயர்களும் கல்வெட்டுகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவையெல்லாம் பெரும்பாலும் பிற்காலக் கல்வெட்டுகளாக இருத்தலும், சும்பஞாயிறு, சிம்ம ஞாயிறு என்பன போல ஒரைப் பெயரான் அமைந்த மாதப் பெயர்கள் தாங்கியனவும் மாதத்தை ஞாயிறு எனக் குறிப்பனவுமாகிய கல்வெட்டுகள் முற்காலத்தன வாய் இருத்தலும் அறியத் தக்கன.

பழந்தமிழ்ச் சேரநடான மலையாள தேயத்தில் ஓரைப் பெயரான் அமைந்த மாதப் பெயர்களே இன்றும் வழக்கில் உள்ளன. சித்திரை மாதம் வைகாசி மாதம் என்னும் பன்னிரு பெயர்களும் மேழமதி, இடபமதி முதலியனவாக வழங்கப் பெறுகின்றன. மதி என்னுஞ் சொல் மாதம் எனப் பொருள்படுதலை

ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்
இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தம்முள் அம்மதம் பிழைத்தும்

.....
தக்க தசமதி.....

என்னும் திருவாசகப் பகுதியால் அறியலாம்.

இனி, மேழம் முதலிய பன்னிரு மாதப் பெயர்களுள் கடகம், கன்னி, துலாம், கும்பம், மீனம் என்னும் ஐந்து சொற்களும் தூய தமிழ்ச் சொற்களாக உள்ளன. மேஷம், ரிஷபம் (இடபம்) எனத் திரிந்து வழங்கும் இருசொற்களுக்கும் மூலமான மேழம், விடை என்பன தமிழ்ச் சொற்களே. மிதுனம், சிம்மம், விருச்சிகம், தனுர், மகரம் என்னும் ஐந்தும் வடசொற்களாக இருத்தலால் அவை நிரலே ஆடவை, மடங்கல், நளி, சிலை, சுறவம் என்னுந் தமிழ்ச் சொற்களால் வழங்கத்தக்கன.

இவையெல்லாம் அகர முதலிகளில் சொல்லானும் பொருளானும் ஓரைப் பெயர்களாகக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளனவே.

இப்பெயர்களெல்லாம் வடமொழிக் கண் பெரு வழக்காக இருத்தல் நோக்கிப் போலும் இவை

இறைக்குருவனார்

44

யனைத்தும் வட சொற்களென்றே சிலர் கருதுகின்றனர்!.

ஆகவே, மொழிஞாயிறு பாவாணர் அவர்களின் அடியொற்றி அச்சொற்கள் பற்றி விளக்கிக் காட்டுதும்.

மேழம் :

திரளுதல் பருத்தல் என்னும் பொருளுடையது முழுத்தல் என்னும் சொல். முழு என்பது முதனிலை. நெற்கூட்டு நிழலில் துயிலும் மோட்டெருமையின் முழுக் குழவியை நாம் பட்டினப்பாலையில் காணலாம். முழு என்பது முழா என்றாகித் திரண்ட முரசையும், மிழா என்றாகித் திரண்ட மான் வகையையும் குறிக்கின்றது. மிழா என்னுஞ் சொல்லே மேழம், மேழகம், ஏழகம் எனத் திரிந்து ஆட்டைக் குறிக்குஞ் சொற்களாக வழக்குப் பெற்றுள்ளன.

‘ஏழகத் தகரும் எகினக் கவரியும்’ (சிலப்.)

ஏழகம் - ஏடகம் என்றும் ஏடு, யாடு, ஆடு என்றும் ஆகியுள்ளது.

மேழம் - பருத்த செம்மறிக்கடா

மேழகம் - செம்மறிக்கடா, செம்மறி, வெள்ளாடு

வெம்பரி மேழக மேற்றி (சீவக.521)

யாடு - ஆட்டின் பொது (தொல்.567)

விடை :

விடைத்தல் என்பது, விம்முதல், பருத்தல், விறைத்தல், செருக்குதல் எனப் பொருள்படும். விலங்

கினத்தில் பெரும்பாலும் ஆண் பருத்திருத்தலால் விடை என்னுஞ் சொல் விலங்கின் ஆண்பாலை உணர்த்தும். காளை, எருமைக்கடா, வெள்ளாட்டுக் கடா, ஆண்மரை, ஆண்வெருகு (காட்டுப் பூனை) ஆகியவற்றைக் குறிக்க இலக்கியங்களில் விடை ஆளப்பட்டுள்ளது. விடை-விடலை என்றாகிக் காளையையும் காளை போன்ற மறவனையும் பாலைநிலத் தலைவனையும் குறிக்கின்றது.

விலங்கினத்து ஆண்பாலைக் குறிக்கும் பொதுக் சொல்லே யாயினும் வழக்கு மிகுதி பற்றிச் சிறப்பாகக் காளையை உணர்த்தும். விடை கொச்சை வடிவில் விட என நிற்கும். படி, பவளம் என்னுஞ் சொற்களை ப்ரதி - பிரதி என்றும், ப்ரவாளம் - பிரவாளம் என்னும் ஆக்கல் போல் இடையின் இடைக் செருகல் வழக்கப் படி விட என்பதை வருட என்றாக்கி, மெய்த்திரிபு மரபுபடி ட - ஷ என மாற வருஷ என்றும் விருஷப என்றும் ருஷப, ரிஷப என்றும் வடமொழியில் வழங்கி வருகின்றனர். ரிஷபம் தமிழ்வழக்கில் இடபமாகியுள்ளது.

ஆகவே மேழம், விடை என்பன தூய தமிழ்ச் சொற்கள் என்பதும், அவையே வடமொழியில் மேஷம் எனவும் ரிஷபம் எனவும் திரிந்து வழங்குகின்றன என்பதும் அறியப்படும்.

ஆடவை :

*மிதுனம் என்பது சேர்க்கை எனப் பொருள்படும் வட்சொல் 'மத்' என்னுஞ் சொல் 'மித்' என்றாகி மித்ர என்று நண்பரைக் குறிப்பது போல் மிதுன என்று

இறைக்குருவனார்

46

சேர்க்கையைக் குறிக்கின்றது. மிதுனத்துக்குரிய தமிழ்ப் பெயர்களாக அகரமுதலிகளில் ஆடவை, இரட்டை என்னுஞ் சொற்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பெயர்களாற் குறிக்கப்படும் ஓரை (மிதுனம்) உயர்திணையாகிய மாந்த இணையின் தோற்றமாக அறியப் படுதலானும், இரட்டை என்னுஞ் சொல் பூவிரட்டை, காயிரட்டை என்பனபோல அஃறிணைக் கன்றி உயர் திணைக்கு ஏலாமையானும் ஆடவையே ஏற்புடைத்து என்பது பாவாணர் கருத்து.

ஆள் + அவை = ஆளவை என்பது ஆட் சேர்க்கை = மாந்த இணை என்னும் பொருளது. கெளற்று - கெடிற்று என்பதுபோல் இடைப்பட்ட ளகரம் டகரமாகி ஆளவை - ஆடவை ஆயிற்று.

ஈதறியாதார் ஆடு + அவை = ஆடவை என்றும் ஆடவனுக்குப் பெண்பால் ஆடவை போலும் என்றும், ஆடும்தாய் - காளி என்றும் பிறவாறும் பொருள் தேடி இடர்ப்படுப.

கடகம் :

வளைவைக் குறிக்கும் 'குட' என்னுஞ் சொல் குடா, குடம், குடங்கு, குடந்தம் என வளைதற் கருத்துள்ள பல்வேறு சொற்களாக நீளுகின்றது; குடம் - குடகம் என்பது கடகம் எனத்திரிந்து வளைந்த - வட்டமான தோள்வளை, பெரு நார்பெட்டி, ஆகிய வற்றையும் நண்டுடையும் குறிக்கின்றது. நண்டு போன்று

47

திருவள்ளுவராண்டு ...

தோற்றமளிக்கும் ஓரை கடகம் எனப்பட்டது. இத் தமிழ்க் கடகம் வடமொழியிலும் வழக்குப் பெற்றுள்ளது.

மடங்கல் :

அரிமாவைக் குறிக்கும் சிங்கம் 'சிம்மம்' என்பன வடசொற்கள். அரிமாப் போன்ற தோற்றமுள்ள ஓரை சிம்மராசி என்னும் வடமொழிப் பெயர் தாங்கியுள்ளது. அரிமாவைக் குறிக்கும் மடங்கல் என்னுஞ் சொல் மாதப்பெயராக வழங்கப்பெறுகிறது.

தலையைத் திருப்ப உடலையே திருப்பும் யானை போலன்றி, எளிதாகவும் விரைவாகவும் பிடரியைத் மடக்கிப் பார்க்கும் இயல்புடைமை பற்றி அரிமா மடங்கலெனப் பட்டது.

கன்னி :

பூப்படைந்த இளம் பெண்ணைக் குறிக்கும் கன்னி என்பது கன் என்னும் சொல்லின் நீட்சி.

கனி - (கன்னி) பழம் என்று பொருள்படுவது போலக் கன்னி என்னுஞ் சொல் கனிந்தவள் - பழுத்தவன் என்னும் பொருட்டு.

கன்னி என்பது கை என்னுஞ் சிறுமைப் பெயர் பின்னொட்டுப் பெற்றுக் கன்னிகை என்றும் நீளும்.

வடமொழிக்கண் சென்று வழங்கும் தமிழ்ச்சொற்களுள் கன்னியும் ஒன்று. அதற்கு வடவர் காட்டும் மூலம் பல பொருளொரு சொல்லும் பொருந்தாப்

இறைக்குருவனார்

48

பொருட் சொல்லுமாம் என்கிறார் பாவாணர்.

துலை (துலாம்) :

நிறைகோலைக் குறிக்கும் துலை என்னுஞ் சொல் துல் என்னும் வேரடியாகத் தோன்றியது. துல் துன் எனத்திரிந்து தன்னுதல் பொருந்துதல் என்னும் பொருள் படுவதோடு துல்லியம் என்றாகி ஒப்பு, சரிமை, ஒப்பக்கை யெழுத்து என்னும் பொருள்களையும் தருகிறது. துல்லியம் - துல்லிபம் எனலுமாம்; துல்லிற்றோன்றிய துலம், துலா, துலாந்து, துலாம் என்னுஞ் சொற்கள், நிறைகோல், துலாநிறை எனவும், ஏற்றமரம், வண்டியின் ஏர்க்கால், துலாக்கட்டை எனவும் உத்திரக்கட்டை, தூணுறுப்பு எனவும் பல்வேறு பொருள்களைத் தருகின்றன.

துலா என்பதனை வடசொல்லாகக் காட்டுவாரும் துல் என்னும் அடிமையே காட்டினும் அவர் காட்டுவது தூக்குதலை முற்படுத்துகின்ற மையையும் தமிழில் ஒப்பாதற் கருத்தே அடிப்படையாதலையும் வேறு படுத்திக் காட்டுகிறார் பாவாணர்.

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதனின் தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்

என்னும் திருக்குறளில் சமநிலை காட்டும் துலையைக் காணலாம்.

துலாக்கோல் வடிவில் திகழும் ஓரையின் பெயர் துலை - துலாம் என மாதப் பெயராகவும் வழங்குகின்றது.

49

திருவள்ளுவராண்டு ...

நளி :

விருச்சிகம் என்பது தேளைக் குறிக்கும் வடசொல். தேள் போன்று காட்சியளிக்கும் ஓரையும் விருச்சிகம் எனப்பெயர் பெற்று அவ்வோரைக்குரிய மாதப் பெயரா கவும் வழங்கப் பெறுகிறது.

நுள் என்னுஞ் சொல் கிள்ளுதலைக் குறிக்கும். கிள்ளுதற் போற் கடிக்குஞ் சிற்றெறும்பு நுள்ளான்.

நுள் - நள் எனத் திரிந்து நளி எனத் தேளையும் குறிக்கிறது.

சிலை :

வில்லைக் குறிக்கும் வடசொற்கள் தனுர், தனுசு என்பன. வில் போல் திகழும் ஓரையின் வடமொழிப் பெயர் தனுர்ராசி அவ்வோரைக்குரிய மாதம் தனுர் மாதம். வில்லைக் குறிக்கும் பிறிதொரு தமிழ்ச் சொல் சிலை. வில் ஒலியெழுப்புதல் பற்றி அது சிலை எனப் பட்டது. சிலைத்தல் - ஒலித்தல்.

சுறவம் :

மகரம் என்பது சுறாமீனைக் குறிக்கும் வடசொல் சுறாவின் வடிவில் விளங்கும் ஓரை சுறவம் இதுவே வட மொழியில் மகரராசி எனப்படுகிறது.

குத்தல் உணர்ச்சியைக் குறிக்கும் 'சுள்' என்னும் வேர்ச்சொல் சுல் - சுர் - சுரி எனத் திரிந்து, அவ்வுணர்ச் சிப் பொருள் அடிப்படையிலான, சுரி, சூரி, சுணை,

இறைக்குருவனார்

50

சுளுக்கி முதலான பல்வேறு சொற்களைத் தோற்று விக்கிறது.

சுறுக்கென்று குத்துவது போற் கடிக்கும் ஏறும்பு சுள்ளான்.

கூரிய செதிலால் வெட்டுங் கடல்மீன் சுறா - சுற; சுறவு எனப் பெயர்பெற்றது. சுறவு + அம் = சுறவம். அம் என்பது பெருமைப் பெயர் பின்னொட்டு. சுறவவோரையில் (மகர ராசியில்) கதிரவன் தோன்றும் நாள் என்னும் பொருளிலேயே அம்மாத முதல் நாள் (பொங்கல்) 'மகரசங்கராந்தி' எனப்படுகிறது.

கும்பம் :

கும்முதல் (கும்) என்னுஞ் சொல் குவிதல் என்னும் பொருளது. கும் - குமி - குமிழ் - குமிழி என்பவற்றை நோக்குக!

கும் என்பது கும்பு என வளர்ந்தும், கூம்பு என நீண்டும் குவிதற் பொருளை உணர்த்துகின்றது. கும்புதல் - கூம்புதல் - குவிதல்.

கும்பு - கும்பிடு. கும்பிடுதல் - கைகுவித்தல்.

கும்பு என்பது கும்பம் என்றாகி, குடம், தேர்முடி, யானைத் தலைக்குவவு, கட்டடக் குவிமுகடு ஆகிய வற்றைக் குறிக்கின்றது. ஆகவே கும்பம் தமிழ்ச் சொல்லே யாதல் தெளியப்படும்.

குவிந்த சுரைக்காய் கும்பச்சுரை எனவும், கீழ்நோக்கிக் குவிந்த உண்கலம் கும்பா எனவும் வழங்கப் பெறுதல் காண்க!

இனி, சும்ப என்னுஞ் சொல் இருக்கு வேதத் திலேயே இடம் பெற்றிருப்பினும் வடவர் அதற்குக் காட்டும் 'சும்ப' என்னும் மூலம் சும்பு என்னுந் தமிழ்ச் சொல்லின் சிதைவே. இதற்கு வடவர் கூறும் பொருள் கவிதல் என்பதும் தென்னவர் கூறும் பொருள் குவிதல் என்பது மாம்.

கவிதல் கீழ்நோக்கிய தென்றும் குவிதல் மேல் நோக்கிய தென்றும் வேறுபாடு காட்டி விளக்குகிறார் மொழிஞாயிறு பாவாணர்.

மீனம் :

வெண்ணிறத்தால் மின்னுவது - மின் - மீன். மின்னுவதில் மிக்கது கெண்டை மீனே யாதலால் வெள்ளி போல் மின்னுவது என்னும் பொருளில் அது வெளிச்சி எனவும், மீன்வகைகளுள் மிக மென்மை யானது என்பதுபற்றி அதற்குக் கயல் எனவும் வேறு பெயர்களும் உண்டு.

'கயவென் கிளவி மென்மையுந் செய்யும்' என்பது தொல்காப்பியம்.

பெண்ணின் கண்ணிற்கு வடிவால் உவமை கூறப்படுவதும். மீன் என்ற அளவில் பொதுவாக வரையப் படுவதும், பாண்டியன் கொடியின் உருவமும், எண் மங்கலங்களுள் ஒன்றாகக் குறிக்கப்படுவதும், ஏரி குள நீரில் பெருவாரியாக வாழ்வதும் கெண்டை மீனேயாம்.

இறைக்குருவனார்

52

மீன், அம் என்னும் பெருமைப் பெயர் பின்னொட்டுப் பெற்று மீனம் என வழங்கப்படுகின்றது. மீனம் என்பதே வடமொழியில் மீன என நிற்கிறது. மீன் என்னும் வடிவம் அம்மொழியில் இல்லை.

மீன என்னும் வடசொல்லே மீனம் எனத் தமிழில் வழங்குவதாகக் கூறும் வடவர் அதற்குக் காட்டும் மூலம் 'மீ' என்பதே. அதற்குக் குறை, சிறு, சுழி, வழிதப்பு, வழி, விலகு, மீறு, கலக்கடி, மாற்று என்பன பொருளாகக் குறிக்கப் படுகின்றன. திரிவது (சஞ்சரிப்பது) என்று மூலப்பொருள் கூறப் படுவதாகவும், சிறுத்தற் பொருளில் மீ என்பது மின் (min) என்னும் இலத்தீன் சொல்லின் திரிபு என்றும் பாவாணர் குறிப்பிடுகிறார்.

கிரேக்கர்கள் வானியல்

தமிழர்களின் வானியல் ஆய்வுகளும், கிரேக்கர்களின் ஆய்வுகளும் மிகவும் வியக்கத்தக்க வகையில் பொருந்தியுள்ளன. இதனைத் திருவாளர் மா. பூங்குன்றன் க.மு. சிறப்பாக எடுத்து விளக்கிக் காட்டியுள்ளார்.*

ஓரைகளின் வடிவமைப்பைக் கொண்டு அவற்றை ஆடு, காளை முதலியனவாகக் தமிழர் கற்பனை செய்தது போலவே கிரேக்கர்கள் கண்ட அமைப்பிலும் காணப் படுகிறது. இவை பெரும்பாலும் விலங்குகளாய் இருத்தலால் ஓரைவட்டத்தை Zodiakos kyklos (Circle of animals) என்ற பெயரில் கிரேக்கர்கள் வழங்கியுள்ளனர். அதுவே ஆங்கிலத்தில் 'Zodiac Belt' என்று ஆகியுள்ளது.

மேழத்தை ஆட்டுத்தலையாகவும், விடையைக் காளையின் கொம்பாகவும். ஆடவையைத் தோள்மீது கைபோட்டு நிற்கும் இரு சிறார்களாகவும், இவ்வாறே பிறவற்றையும் தமிழர் கண்ட வடிவாகவே கிரேக்கரும் கொண்டுள்ளனர். கும்பம் மாத்திரம் 'தண்ணீர்ப் பையன்' (Water Bearer) என்று ஒரு சிறிது வேறுபடக் கூறப்படுகிறது.

பழந்தமிழ் நாட்டில் கடல் வணிகர்கள் வானியியல் ஆராய்ச்சியில் சிறந்திருந்தமையால் தமிழர் - கிரேக்கர் வணிகத் தொடர்பின் காரணமாகத் தமிழர்தம் வானியல் கருத்துகள் கிரேக்கத்தில் பரவியிருக்கலாம் என்று கருதுவது தவறாகாது.

மாறுபாடு

சித்திரை முதல் பங்குனி ஈறான பன்னிரு மாதப் பெயர்களும் வடமொழிச் சொற்களல்ல; தமிழேயாம் என்று எவ்வகைத் கரணிய கரும விளக்கமுமின்றிக் கூறும் சிலர். இவையெல்லாம் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே ஆட்சி யிலிருந்தன வென்றும், ஆவணங்களிலும் இலக்கியங்களிலும் சித்திரை முதலானவையே ஆளப் பட்டிருக்கின்றன வென்றும், பன்னாட்டுப், பஸ்கோடித் தமிழர்களிடையே இவையே ஆட்சி புரிவதாகவும் இவற்றைப் பயன்படுத்துதால் இழிவோ மானக்கேடோ இல்லையென்றும் பிறவாறும் கூறுகின்றனர்.

சித்திரை முதலான பெயர்கள் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே ஆட்சியிலிருந்தன என்பதற்குச் சான்றேதும் இல்லை. அவ்வாறு ஆட்சியிலிருந்ததாகவே

இறைக்குருவனார்

54

தருக்கத்திற்காக வைத்துக் கொண்டாலும், தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்னரே தமிழில் வடமொழி புகத் தொடங்கிவிட்டமையால் அப் பெயர்கள் ஆட்சியிலிருந்திருப்பின் வியப்பேதுமில்லை. கழக இலக்கியங்களிலும் சிற்சில வடசொற்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

ஒன்று தவறாயின் அஃது எத்துணை நீண்டகால வழக்காகவும் பரவலான பயன்பாடுடையதாகவும் இருப்பினும் தவறென்றே கொள்ளப்படும். வேண்டுமானால் நீண்ட காலத் தவறென்றும் பரவலான தவறென்றுங் கூறுலா மேயன்றி எவ்வாற்றானும் அவை சரி என்று ஆகிவிட மாட்டா. சரி என்று கொள்ளலாம் என்றால் எத்தனையோ மூடப் பழக்க வழக்கங்களெல்லாம் அறிவார்ந்தன ஆகிவிடும். யாண்டும் எத்தகைய சீர்திருத்தமும் தேவைப்படாது.

தமிழ் தூய்மையாக விளங்கவேண்டும்; துறை தோறும் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதில் உறுதிப்பாடுடையார் பிறமொழிச் சொற்கலப்பை இழிவாகவும் மானக்கேடாவுமே கொள்வர். பிறர்க்கு அவ்வாறில்லை என்றால் அஃது அரவவர் மனநிலையப் பொறுத்தது.

இனி, பங்குனி ஈறான பன்னிரு மாதப் பெயர்களும் தமிழே என்பார் 'மார்கழி'யில் முகரம் இடம் பெற்றிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். மேலும் அப் பன்னிரண்டில் ஒன்பது பெயர்கள் இகர ஈறும் ஏனை மூன்றும் ஐகார ஈறும் கொண்டிருப்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

ஒரு சொல்லில் மூகரம் இடம்பெற்றிருப்பதாலேயே அது தமிழ்ச் சொல் என்று கொள்ளப்படமாட்டாது. அச் சொல்லின் மூலவடிவையும் அதன்கண் மூகரம் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது. என்பதையும் ஆய்ந்தறிந்தே முடிவு செய்தல் வேண்டும்.

நடுங்கி ஆடுதலைக் குறிக்கும் Tremble என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லினின்றும், அவ்வாறு ஆடும் நிலையில், வாயகன்று அடிசிறுத்துள்ள குவளையைக் குறிக்கும் Trembler என்னும் பெயர் தோன்றி அதன் திரிபாக டம்ளர் என்னும் பெயர் தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே வழங்கப்பெற்று வருகின்றது; கோணல் வாய்க் கொட்டாவி போல் எவரேனும் அதனைத் 'தமிழர்' என்று சொல்லுதலுங் கூடும்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பேரகராதியுங்கூட 'தமிழர்' என்னுஞ் சொல்லின் பொருள்களுள் ஒன்றாக 'வினிம்பில்லாத தீர்த்தப் பாத்திரம்' என்று குறித்துள்ளது.

இசுலாமியரிடையே வழங்கும் இசிரியாண்டின் மாதங் களுள் ஒன்று 'ரம்ழான்' என்னும் பெயரில் வழங்கப்பெறு கின்றது. (இ)ரம்ழான் அரபுச் சொல் என்பது வெளிப்படடை.

ஒரு சொல்லில் மூகரம் இடம் பெற்றிருந்தாலே அதனைத் தமிழ்ச் சொல் என்று கொள்ளலாம் என்றால் மேற்கூறிய 'தமிழர்' (Trembler) '(இ)ரம்ழான்' என்னுஞ் சொற்களும் தமிழாகிவிடும். அவ்வாறு கொள்வார் பரமார்த்த குரு மாணவராகவே இருக்க இயலும்.

இறைக்குருவனார்

56

சித்திரை முதலான பெயர்கள் தொடிகுப் (தத்திதாந்த)ப் பெயர்கள் என்பது மேலே விளக்கப் பட்டிருக்கின்றது. 'மிருக சீரிஷு' என்னும் விண்மீன் பெயரே மிருகஷி - மார்கஷி என்றாகி மார்கழி என்று வழங்குகின்றது என்று அறிதல் வேண்டும்.

இகர இறுதியும் ஐகார இறுதியும் பெற்ற சொற்களெல்லாம் தமிழே யாதல் வேண்டும் என்பது என்ன வரையறையோ? சால அழகிது!

'பிரசோற்பத்தி' 'பிரம்மாதி' முதலான யாண்டுப் பெயர்களும் 'சனி' என்னும் கோட்பெயர் நாட்பெயரும், சதுர்த்தி, பஞ்சமி எனத் தொடரும் எண்ணுப் பெயர்கள் பலவும், ஆசி, தாசி, நாதி, வாதி, செளரி, கௌரி என்பனவும் இன்ன பிறவுமெல்லாம் இகர இறுதியும், சாதனை போதனை, யோசனை, தூசனை, நித்திரை, மித்திரை, பிச்சை, தர்ப்பை என்பனவும் இன்ன பிறவுமெல்லாம் ஐகார இறுதியும் பெற்ற சொற்கள் என்பதால் இவற்றையெல்லாந் தமிழெனக் கொள்ளுவங்கொல்!

இனி மேழம் (மேஷம்) முதலான ஓரைகள் என்பன வெல்லாம் கற்பனை வடிவங்களே என்றும், அவற்றின் பெயர் களெல்லாம் சமற்கிருதமாமென்றும் கணியத்துக் அடிப் படையாமென்றும் பிறவாறும் மேலுஞ் சில கூறுகின்றனர்.

எந்நாட்டிலும் எம்மக்களிடையிலும் கதிரவனையும் திங்களையும் வைத்தே வேளையும் நாளும், மாதமும், யாண்டும் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன; தூல்லியமான கணக்கீட்டிற்கு மேலுஞ் சில நாண்மீன்களும் கோண்

மீன்களுஞ் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. அவையே இன்றுந் தொடர்கின்றன. இதுவே இயற்கை நெறி. வானவியல் தொடர் பான இவையாவும் கணியத்திற்கும் அடிப்படையாய் இருத் தலால் இவற்றையெல்லாம் விலக்கிவிட இயலாது; விலக்கத் தேவையுமில்லை.

சித்திரை முதலான மாதப் பெயர்களெல்லாம் விண்மீன் பெயர்களால் அமைந்தவையே; விண்மீன்கள் அவற்றின் வடிவொப்புமையாலேயே பெயர் பெற்றிருக்கின்றன. இவையெல்லாமும் கணியத்திற்கு அடிப் படையானவையே இவற்றையெல்லாம் விலக்கி விட்டால் எதுவுமே எஞ்சாது.

இனி, கற்பனைகள் எல்லாமே வீணானவை என்றும் ஒதுக்கிவிடத் தக்கவை என்றும் கொள்வது அறிவுடைமை யாகாது. காலம் என்பதே கூடக் கற்பனை தான்! கற்பனைகள் அவற்றின் பயன்பாட்டையும் அவற்றில் ஈடுபடுவார் அறிவாற்றலையும் பொறுத்தே சிறப்பாகக் கொள்ளப் படுகின்றன அல்லது இழிவாகத் தள்ளப் படுகின்றன.

கணக்கில் புதிர் (x) வைத்துப் போடுதலும், நண்ணிலக் கோடு (பூமத்தியே ரேகை) கடக்க்கோடு (கடகரேகை) சுறவக்கோடு (மகரரேகை) என்பனவும். இன்ன பிறவு மெல்லாம் கற்பனைகளே. இவற்றின் பயன் பாட்டை அறிவோரே அறிவர். உண்மையில் இவையெல்லாம் கற்பனையாக - பொய்யாக இருப்பினும் அதுபற்றி அவை வீணானவை என்றும் விட்டொழிக்க வேண்டும் என்றும் பேசித் திரிவார் உளராயின் அவரை வையம் எள்ளி நகையாடும்.

இறைக்குருவனார்

58

நாண்மீன்கள் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள சித்திரை முதலான மாதப் பெயர்களெல்லாம் வட சொற்களே என்பதும், மேழம் முதலான ஓரைப் பெயர்களுள் தமிழாவன இவை தமிழின் திரிபாவன இவை வடசொல்லாவன இவை என்பதும் மாதப் பெயர்கள் தொடர்பான பிறவும் முன்னரே விளக்கப்பெற்றுள்ளன.

தி.மு. - தி.பி

திருவள்ளூர்ராண்டைக் குறிக்க முன் வருவோர் சிலர் முழுவடிவில் திருவள்ளூர் ஆண்டு 2018 என்பது போலவோ, அதன் சுருக்கமாக 'தி.ஆ.2018' என்பது போலவோ எழுது கின்றனர்.

இதனாற் பிழையேதுமில்லை யெனினும், கிறித்துவுக்கு முன், கிறித்துவுக்குப் பின் என்பவற்றின் சுருக்கமாகக் 'கி.மு.' என்றும், கி.பி. என்றும் குறிப்பதே வரலாற்றுக்கும் வாழ் வியலுக்கும் எளிதிற் பயன்படுத்தத் தக்கதாகவும் சிறப்புடையதாகவும், காணப்படுகின்றமையால் அவ்வாறே திருவள்ளூர் ராண்டையும் திருவள்ளூர்வருக்கு முன், திருவள்ளூர்வருக்குப் பின் என்னும் பொருள்பட அவற்றின் சுருக்கமாகத் தி.மு. என்றும் தி.பி. என்றும் குறிப்பிடுதலே நன்று!

பக்கல் எழுதுமுறை

தமிழிற் பக்கல் குறிப்பிடும் போது சிலர், பக்கல் - மாதம் - ஆண்டு என்னும் வரிசையில், அதாவது 1 மேழம் தி.பி. 2932 என்பதுபோல் அல்லது 1-4-2032 என்பது போல் எழுதுகின்றனர்.

இவ்வாறு குறிப்பிடுவது ஆங்கிலமுறை அது அம்மொழிநடைக்குப் பொருந்துமேயல்லாது தமிழ் நடைக்குப் பொருந்தாது.

ஆண்டு - மாதம் - பக்கல் என்னும் வரிசையில் தி.பி. 2032 மேழம் 1 அல்லது '2032-4-1' என்னுமாறு போல்

இறைக்குருவனார்

60

சேய்மை அண்மை நிலையில் பெரும் பிரிவுகளை முன்னும் உட்பிரிவு களாகிய சிறுபிரிவு களை அடுத்த தடுத்தும் குறிப்பிடுவதே தமிழ்முறை.

கலம்-மரக்கால்-படி என்றும், மணி-நிமையம் நொடி என்றும், கூறுவது போல் பிற அளவைகளிலும் பெரும் பிரிவுகளே முதலிடம் பெறுகின்றன; தலை மாற்றி வழங்கப்படுவதில்லை.

ஆங்கிலத்திலேயுங்கூடப் பக்கல் குறிப்புத் தவிர ஏனைய அளவுகளையெல்லாம் அவ்வாறு வழங்குவதில்லை.

அன்றியும் 14-4-2001 அல்லது 14 Apr. என்று குறிப்பிடுவது தொடரியச் சுருக்கமாக எழுதப்படுவதாகும். 'Fourteenth of April in the year of Two thousand and one' என்னுந் தொடரைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்க வேண்டுமாயின் 2001 ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 14 ஆம் நாள் என்பதே பொருத்தமாதலை அறிக!

ஆகவே தி.பி. 2018 மேழம் 1 என்பது போல் தமிழ் நடையில் எழுதுவதே சிறந்தது என்று கடைப்பிடிக்க!

திருவள்ளுவர் ஆண்டா தமிழ் ஆண்டா?

தமிழர் திருநாளாம் சுறவம் (தை) முதல்நாளில் தொடங்கும் ஆண்டுமானத்தைத் திருவள்ளுவர் ஆண்டு என்று வழங்குவதைக் கைவிட்டு அதனைத் தமிழாண்டு என்றே வழங்கல் வேண்டும் என்கின்றனர் சிலர்.

திருவள்ளுவர் ஆண்டுதான் தமிழ் ஆண்டு என்றாலும் மேழம் (சித்திரை) முதல் நாளில் தொடங்கும் சக ஆண்டு தமிழ் ஆண்டு (தமிழ்வருடம்) என்று வழங்கப் பெறுவதால் திருவள்ளுவர் ஆண்டினைத் தமிழாண்டு என்று வழக்குப்படுத்துவதில் அழுத்தம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது; சக ஆண்டைத் தவிர்ப்பதிலும் பின்னடைவு ஏற்படுகிறது.

அரசோ மேழம் முதல் நாளையும் தமிழ் ஆண்டுப் பிறப்பு என்று குறித்து விடுமுறையளிக்கின்றது. திருவள்ளுவர் ஆண்டையும் ஏற்றுள்ளது. அரசு வெளியீடுகள் இரண்டையுமே தாங்கி வெளிவருகின்றன. மேழம் முதல்நாள் தமிழ்ப் புத்தாண்டுப் பிறப்பாகவும் சுறவம் முதல் நாள், திருவள்ளுவர் ஆண்டுப்பிறப்பாகவும் தொடர்ந்துகொண்டுள்ளன.

இவ்வாறு தொடர்தலால் என்ன நோக்கம் பற்றித் திருவள்ளுவர் ஆண்டு வகுக்கப்பட்டதோ அது முழுமையாக நிறைவேறுமாறில்லை. எனவே இவ் இரட்டை நிலையைத் தவிர்த்தற்கு மேற்கூறியாங்குத் திருவள்ளுவர்

இறைக்குருவனார்

62

ஆண்டு என்பதைக் கைவிட்டு அதனையே தமிழாண்டு என்று வழங்குதல் வேண்டும் என்றும், திருவள்ளுவருக்கு வேறு எத்தனையோ வழிகளில் பெருமை சேர்க்கலாம் ஆதலின் இதனைத் தவிர்த்தலால் அல்லது முதன்மைப் படுத்தாமையால் இழுக்கேதுமில்லை என்றும் கூறுகின்றனர்.

அவர்கள் கூறுவது ஒருவகையில் சரியானதே. ஆனால் அப்படிச் செய்ய முற்படின் வேறுசில சிக்கல்கள் எழுகின்றன.

திருவள்ளுவர் ஆண்டு என்பதனாற்றான் அது கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு என்பது ஒருவாறு எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் நிலை உள்ளது; இதில் சிறிது கருத்து வேறு பாடு உடையவர்களுங்கூட அதனைப் பெரிதுபடுத்து வதில்லை. தமிழாண்டு என்றால் அதைக் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு என்று கூறுவது ஏற்புடையதாக அமையாது. இப்போது நடைபெறுவது தமிழாண்டு 2032 என்றால், அது பொருத்து மில்லாதது என்பது வெளிப்படை.

தமிழின் தோற்றம் தோராயமாக கி.மு. 50,000 என்று மொழிஞாயிறு பாவாணர் அவர்கள் கூறியமையால் தமிழாண்டு 52001 என்று தீட்டுகிறார் ஒருவர். அவருக்குச் சிலர் 'ஆமாம்' கூறவே, மற்றுஞ் சிலர் அதனை மறுக்க முற்பட்டு, தமிழாண்டு நடைமுறைப் படுத்தம் கால ஆராய்ச்சியில் திசை திரும்பிவிடுகின்றது.

சக ஆண்டைத் தமிழாண்டு என்னும் போது அதில் 'பிரபவ', 'விபவ' முதலான ஆண்டுகளே

முன்னிற்பதாலும் அறுபதாண்டுச் சுழற்சியேயன்றி அது தொடராண்டாக நீளாமையாலும் அதில் இத்தக்கய சிக்கல்களுக்கு வாய்ப் பில்லை. அன்றியும் தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே ஆங்கிலப் புத்தாண்டும், சிறுபான்மைத் தெலுங்குப் புத்தாண்டும் பிறவும் வழங்குதலால் அவற்றினின்று வேறுபடுத்திக் காட்டும் அளவிலேயே சகயாண்டு தமிழாண்டுப் பிறப்பாகக் கூறப் படுகின்றது. அல்லாக்கால் பொதுவாக ஆண்டுப் பிறப்பு (வருடப் பிறப்பு) என்றலே வழக்கு.

கிறித்துவுக்கு முன் கிறித்துவுக்குப்பின் என்ப வற்றைச் சுருக்கிக் கி.மு. என்றும் கி.பி. என்றும் குறிப்பிடு வது போலத் திருவள்ளுவர் ஆண்டிற்றான் தி.மு. என்றும் தி.பி. என்றும் குறித்தல் எளிதாயிருக்கும். அவ்வாறன்றித் தமிழாண்டு 2032 என்று குறிப்பதாயின் அதனைத் தமிழுக்குமுன் தமிழுக்குப் பின் என்றோ; தமிழாண்டுக்கு முன் தமிழாண்டுக்குப்பின் என்றோ சுருக்கமாகத் த.மு. என்றும் த.பி. என்றுமோ குறிப்பது பொருத்தமாய் இராது; நகைப்புக்கும் இடனாம்.

ஆதலால், மேழ முதல்நாள் தமிழ்ப் புத்தாண்டு என்பதனைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக, சுறவத் தில் தொடங்குவது திருவள்ளுவர் ஆண்டு என்பதனைக் கைவிட்டு அதற்குப் பகரமாய்த் தமிழாண்டு என்பதைக் கைக்கொள்ளல் வேண்டும். என்றல் ஆகாது.

தமிழாண்டாவது திருவள்ளுவர் ஆண்டே என்றும் சகயாண்டு தமிழாண்டன்று என்றும் பரவலான பரப்புரை மற்றும் தொடர்ந்த கடைப்பிடியின் மூலமே நம் இலக்கை எய்துதல் வேண்டும் எனக் கொள்க!.

காலமறிதல்

வினை நிகழ்ச்சிகள் அல்லது நிலைமாற்றங்களைப் பொறுத்துக் கற்பனை செய்யப்படுகின்றதே யல்லாமல் உண்மையில் காலம் என ஒன்றில்லையென்பது நுணுகி ஆராய்ந்தால் புலனாகும். மெய்ப்பொருளியலார் காலத்தை ஒரு மூலப்பொருளாகக் கூறினும் அதனை அருவம் என்றே கூறுபீ.

ஆகவே வினைநிகழ்ச்சிகள் அல்லது நிலைமாற்றங்களைப் பொறுத்தே காலத்தை அறியமுடியும்.

வான்கோள்களும் நாண்மீன்களும் முறையான இயக்க முடைமையால் அவற்றைக் கொண்டே பழந்தமிழ் மக்கள் காலத்தைத் துல்லியமாகக் கணித்தறிந்தனர் என்பதை மேலே கண்டோம்.

போது-பொழுது

வானளாவிய மரஞ் செடி கொடிகள் அடர்ந்திருப்பக் கார்முகில் கவிந்து பகற்பொழுதும் இருண்டிருக்குங் காலத்தில் கோள்கள் விண்மீன்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு நேரத்தைக் கணித்தறிதல் இயலாமையால் பூக்கள் மலர்வதைப் பொறுத்தே மக்கள் பொழுதைக் கண்டறிந்தனர் என்பது போது-பொழுது என்னுஞ் சொற்களால் உணரப்படும்.

வேங்கைமரம் பூப்பூக்குங் காலம் மணவிழாவிற்குரிய காலமாகக் கருதப்பட்டமையால் அதனை உணர்ந்தும் வேங்கை மரத்துக்குக் கணி என்னும் பெயர் அமைந்துள்ளது.

பறவைகள் எழுப்பும் குரல் ஒலியைக் கொண்டு பொழுதை அறிதலும் உண்டு. சேவற் கோழியின் கூவலும், அடுத்துக் காக்கையின் கரைதலும் அதிகாலை நேரத்தை அறிவிப்பனவாம்.

இமை நொடி மாத்திரை

கண்ணிமைக்கும் நேரம் அல்லது கை நொடிக்கும் நேரத்தை ஒரு மாத்திரை நேரம் என்று எழுத்துகள் ஒலிக்கும் கால அளவினை இலக்கண நூலார் வகுத்துரைத்தனர்.

அரைமாத்திரை கால்மாத்திரை என்றும் எழுத்துகளின் கால அளவு வரையறுக்கப்படுவதால் அதற்கேற்ப மாத்திரையின் அளவுணர்த்தும் கைந்நொடிப்பும் பாகுபடுத்தப் பட்டுள்ளது. நொடிக்க எண்ணுவது கால் மாத்திரை என்றும், விரல்களை ஒற்றுவது அரை மாத்திரை என்றும், அவ்விரல்களை அழுத்தி முறுக்கு வது முக்கால் மாத்திரை என்றும், முறுக்கிய விரலை விடுப்பது ஒரு மாத்திரை என்றும் கண்டனர்.

உன்னல் காலே ஒற்றல் அரையே
முறுக்கல் முக்கால் விடுத்தல் ஒன்றே

என்றமை காண்க!

நாழிகை வட்டில்

நாழிகை வட்டில் என்பது மாந்தன் தன்முயற்சியால் பழங்காலத்தில் உருவாக்கிக் கொண்ட காலங் காட்டுங் கருவியாகும்.

இறைக்குருவனார்

66

மெல்லிய தகட்டால் ஆகிய ஒரு கிண்ணத்தில் ஊசி முனையினுஞ் சிறிய துளையிட்டு நீருள்ள தொட்டியில் மிதக்கவிடின், சிறிய புழை வழியே நீர் சென்று நிரம்பிக் கிண்ணம் அமிழ்ந்தால் ஒரு நாழிகையாம்.

பளிங்கினால் செய்யப்பட்ட உடுக்கை போன்ற வட்டிலில் சிறுமணலை நிரப்பி வைக்க மணல் மேற் புறமிருந்து கீழ்ப்புறம் சிறுக விழுந்துவிடின் அரை மணியென்றும், அது மறுபக்கம் நிறையின் அரை மணியென்றும் அறியப்படும். இது மற்றொரு வகையானது.

நாழிகை வட்டில் போலும் கருவிகளை அனைவரும் எளிதிற் கைக்கொண்டு பயன்படுத்துதல் இயலாமையால் பொது அறிவிப்பாக அரண்மனையில் சங்கு, முரசம் ஆகியவற்றை ஒலித்தும் மணியோசையும் அதனையொத்த சேமக்கல ஓசையும் எழுப்பியும் நேரத்தை அறிவித்து வந்தனர். நாளடைவில் திருக்கோயில்கள் திருமடங்கள் ஆகியவற்றிலும் இம் முறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இப்பணியைச் செய்கின்றன.

கடிகாரம்

நண்டைக் குறிக்குங் கடகம் என்னுஞ் சொல் வட்டமானது என்னும் பொருளுடையது. தோட்கடகம், கடகப் பெட்டி என்பனவற்றால் இதனை யறியலாம். நாழிகை வட்டிலுக்குக் கடிகை என்றும் பெயர் உண்டு. கடிகை+ஆரம் கடிகாரம் ஆயிற்று ஆரமாவது பொருந்துதல்.

சுருள்தகடு சுருள்கம்பிகளால் வட்ட வடிவில் அமைக்கப்பட்டு மணி காட்டுங்கருவி கடிகார மெனப் பெயர் பெற்றது. சுவர்க் கடிகாரம், மிசைக் கடிகாரம், எனப் பலவகை. அண்மைக் காலத்தில் மின்கலத்தாலும், மின்னணுவாலும் இயங்கும் கடிகாரங்கள் பெருகியுள்ளன.

கடிகாரங்கள் மணி மட்டுமன்றி நாள் மாதம் ஆகிய வற்றையும் காட்டுகின்றன.

தொங்கட்டான் (Pendulum) தாங்கிய சுவர்க் கடிகாரங்கள் மணியோசை எழுப்புவன. மிசைக் கடிகாரங்கள் நாம் விரும்பியாங்கு அறிவிப்பு மணியோசை எழுப்புந் திறத்தன. இன்று கைக்கடிகாரங்களும் மணியொலி எழுப்பி மக்களை எழுப்புகின்றன.

பொதுமக்கள் பயன் கொள்ளும் பொருட்டு ஊர் அல்லது நகரின் நடுவில் உயர எழுப்பப்பட்டு அவற்றில் கடி காரங்கள் பொருத்தப்பட்ட உயரிய கட்டடம் மணிக் கூண்டு.

நாட்காட்டி

இல்லத்திற்கு இன்றியமையாத் தேவையானவற்றுள் நாட்காட்டியும் ஒன்று. நாட்காட்டித் தாளைக் கிழிப்பது காலைக் கடன் என்று ஆகிவிட்டது. நாள் பற்றிய பல்வகைக் குறிப்புகளுடன் பெரியார்கள், தலைவர்கள் ஆகியோரின் பிறப்புநாள், மறைவுநாள் போன்ற வற்றையுந் தாங்கிப் பலப்பல நாட்காட்டிகள் வெளிவருகின்றன.

இறைக்குருவனார்

68

அன்றாடக் குறிப்புகளை எழுதுதற்கென உருவாக் கப்பட்டு நாள் பற்றிய குறிப்புகளையும் தாங்கிவருதலால் நாட்குறிப்புகளும் ஒரு வகைக் காலங் காட்டிகளே. செய்திகளைத் தரும் நாளேடுகளிற் சில நாள் பற்றிய குறிப்புகளையும் தாங்கி வெளிவருகின்றமையால் செய்தித் தாள்களும் காலங்காட்டிகளாக விளங்குகின்றன. வானொலி ஒவ்வொரு நாளும் அற்றைநாள் பற்றிய குறிப்புகளை ஒலிபரப்புவதோடு இடையிடையே 'இப் பொழுது நேரம்' என்று மணியைக் கூறுகின்றது. அவ்வாறே தொலைக் காட்சியும் ஒளிபரப்புகின்றது; இடையிடையே நேரத்தையும் அறிவிக்கின்றது.

வாய்ப்பு உள்ளவர்கள் தொலைபேசி எண் 174ஐச் சுழற்றினால் எதிர் முனையிலிருந்து ஆங்கிலத்திலும், 175ஐச் சுழற்றினால் தமிழிலும் துல்லியமாக நேரம் தெரிவிக்கப் படும். காலை எழுப்புமணி (Morning Alarm) அமைத்துக் கொள்ளத் தொலைபேசி எண் 173ஐத் தொடர்பு கொண்டு பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் எழுப்புமணி ஒலிக்கும்!

வானநூல்

கோள்கள் மீன்கள் ஆகியவற்றையும் அவற்றின் இயக்க முறைகளையும் கண்டறியவும் கால வேறு பாட்டையும் அவற்றால் உண்டாம் விளைவுகளையும் அறியவும் பயன்படும் துறை வானநூல் துறையாகும்.

வானநூல் முறைப்படி காலத்தைக் கணித்து கூறும் வல்லுநன் கணியன் என்று பெயர் பெற்றான். எதிர் காலம் பற்றி யறிவதில் மாந்தனின் ஆசைக்கு எல்லையே

இல்லை எனலாம். வானநூல் துறையையொட்டிப் பிறி தொரு துறையாகக் கணியம் வளர்ந்து 'சோதிடக் கலை' யாயிற்று, அது பொய்யும் புரட்டும் மிக மலிந்து மக்களை அலைக்கழிக்கிறது.

முத்திறமும் ஐந்திறமும்

நாட்பெயராகிய கிழமையும் (வாரம்). பக்க நாளாகிய பிறையும் (திதி), விண்மீனும் என்னும் மூன்றையும் பற்றிய குறிப்பு முத்திறம் எனப்படும். 'திரயங்கம்' என்பது வடமொழி.

முத்திறமாகிய கிழமை, பிறைமை நாண்மீன் ஆகிய மூன்றனொடும் ஓகம், கரணம் என்னும் இரண்டும் கூட்டி ஐந்தாகக் கொள்ளப்படுவதே ஐந்திறமாம். இதற்குப் 'பஞ்சாங்கம்' என்பது வட மொழி.

ஓகம் எனப்படுவது கூட்டம். கதிரவன் நிலையும் திங்கள் நிலையும் கூட்டப் பெற்று ஓகம் ஆகின்றன. இவை இருபத்தேழு. கம்பம், விருப்பம் என்று தொடருவன இவற்றின் பெயர்.

கரணமாவது பிறையிற் பாதி. இவை பதினொன்று. ஒவ்வொரு பிறையின் முற்பாதிக்கு இன்ன கரணம். பிற்பாதிக்கு இன்ன கரணம் என்பது அமைப்பு. ஐந்திறத்தில் பிறை பகலில் முடிந்தால் பிறைக்குரிய நாழிகையும் எழுதப் பெற்றிருக்கும். பிறை இரவில் முடிந்தால் அப் பிறைக்குரிய நாழிகை பாதியாக்கப் பெற்று வந்த நாழிகையுடன் முதற்பாதிக்குரிய கரணம் குறிக்கப்பெறும்.*

இறைக்குருவனார்
நச்சவேளை

70

‘இராகு காலம்’ என்னும் நச்சவேளை ஒவ்வொரு கிழமைக்கும் குறிக்கப்படுவது போல தியாச்சியம் என்னும் பெயரில் பிறிதொன்றும் குறிப்பிடப் படுகின்றது. இது கரணத்தின் பின் குறிக்கப்படுகின்றது.

மூவோகம்

கம்பம் முதலியனவாக மேற்கூறிய இருபத்தேழு ஓகங்கள் தவிர, வல்லோகம் (சித்தயோகம்) வாழ்வோகம் (அமிருதயோகம்) சாவோகம் (மரணயோகம்) என வேறு நிலையில் மூவகை ஓகங்களும் கூறப்படுகின்றன.

கரிநாள்

பண்டைக் காலத்தில் யாரோ மன்னர்கள் சிலர் மடிந்த காலமே கரிநாள் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது என்று கணியர் இ.மு.ச. கருதுகிறார்.

இருளும் கொடியும்

இருள் (இராகு) கொடி (கேது) இராக்கோள்கள்; அதாவது இல்லாத கோள்களாம் என்றும் அவை நிழலே என்றும் கூறப்படுகின்றன.

இவற்றையெல்லாம் விரிப்பின் மிகப்பெருகும். ஆனாற் பெரும் பயனில்லை.

பழந்தமிழர் கண்ட நுண்ணிய கால அளவுகள்

60	தற்பரை	-	1 வினாடி
60	வினாடி	-	1 நாழிகை
60	நாழிகை	-	1 நாள்
3 ³ / ₄	நாழிகை	-	1 முழுத்தம்
2	முழுத்தம்	-	1 யாமம்
8	யாமம்	-	1 நாள்
7	நாள்	-	1 கிழமை
15	நாள்	-	1 பக்கம்
2	பக்கம்	-	1 மாதம்
2	மாதம்	-	1 பருவம்
3	பருவம்	-	1 செலவு
2	செலவு	-	1 ஆண்டு.

(365 நாள் 15 நாழிகை 31 வினாடி 15 தற்பரைகள் கொண்டது ஓர் ஆண்டு).

தமிழ் அளவுக்கேற்ற ஆங்கில அளவுகள்

2 ½	தற்பரை	-	1 நொடி (Second)
2 ½	வினாடி	-	1 நிமையம்
60	வினாடி	-	24 நிமையம் (1 நாழிகை)
2 ½	நாழிகை	-	1 மணி (Hour)
1	முழுத்தம்	-	1 ½ மணி

இறைக்குருவனார்

72

கால அளவைச் சிறப்புப் பெயர்கள்

இருவகைச் செலவு

1. வடசெலவு
(உத்திராயணம்)

2. தென்செலவு
(தட்சணாயணம்)

அறுவகைப் பருவம்

1. கார்
2. கூதிர்
3. முன்பனி

4. பின்பனி
5. இளவேனில்
6. முதுவேனில்

பன்னிரு மாதம்

1. சுறவம் (தை)
2. கும்பம் (மாசி)
3. மீனம் (பங்குனி)
4. மேழம் (சித்திரை)
5. விடை (வைகாசி)
6. ஆடவை (ஆனி)

7. கடகம் (ஆடி)
8. மடங்கல் (ஆவணி)
9. கன்னி (புரட்டாசி)
10. துலாம் (ஐப்பசி)
11. நளி (கார்த்திகை)
12. சிலை (மார்கழி)

இருவகைப் பக்கம்

1. ஒளிப்பக்கம் - வளர்பிறை
2. இருட்பக்கம் - தேய்பிறை

ஏழு நாள்

1. ஞாயிறு
2. திங்கள்
3. செவ்வாய்
4. அறிவன் (புதன்)

5. வியாழன்
6. வெள்ளி
7. காரி (சனி)

அறுவகைச் சிறுபொழுது

1. காலை 4. மாலை
2. நண்பகல் 5. யாமம்
3. ஏற்பாடு 6. வைகறை

விண்மீன் பெயர்கள் (27)

1. பரவி	(அசுவதி)	15. விளக்கு	(சோதி)
2. அடுப்பு	(பரணி)	16. முறம்	(விசாகம்)
3. ஆரல்	(கார்த்திகை)	17. பனை	(அனுடம்)
4. சகடு	(உரோகினி)	18. துளங்கொளி	(கேட்டை)
5. மான்றலை	(மிருகசீரிடம்)	19. குருகு	(மூலம்)
6. மூதிரை	(திருவாதிரை)	20. உடைகுளம்	(பூராடம்)
7. கழை	(பூசம்)	21. கடைக்குளம்	(உத்திராடம்)
8. காற்குடம்	(புனர் பூசம்)	22. முக்கோல்	(திருவோண)
9. கட்செவி	(ஆயில்யம்)	23. காக்கை	(அவிட்டம்)
10. கொடுங்கும	(மகம்)	24. செக்கு	(சதயம்)
11. கணை	(பூரம்)	25. நாழி	(பூரட்டாதி)
12. உத்திரம்	(உத்திரம்)	26. முரசு	(உத்திராட்டா)
13. கை	(அத்தம்)	27. தோணி	(ரேவதி)
14. அறுவை	(சித்திரை)		

ஓசங்கள் (27)

கம்பம்	(விட்கம்பம்)	எக்களிப்பு	(அரிசமயம்)
விருப்பம்	(பிரீதி)	வேல்	(வச்சிரம்)
வாழ்நாளர்	(ஆயுகமான்)	வல்லமை	(சித்தி)
மிகுசெல்வம்	(சௌ)	கொலை	(வியதீபாதம்)
நலம்	(சோபனம்)	காயம்	(பரியான்)
அதி	(காண்டம்)	தாழ்வு	(பரிகம்)
அறம்	(சுகர்மம்)	காட்சி	(சிவம்)
துணை	(திருதி)	திறம்	(சித்தம்)
சூலம்	(சூலம்)	புகழ்	(சாத்திரம்)
கண்டம்	(கண்டம்)	காவல்	(சுபம்)
ஆக்கம்	(விருத்தி)	தெளிவு	(சுப்பிரம்)
நிலை	(துருவம்)	நான்முகன்	(பிராமியம்)
அரவு	(வியாகாரதம்)	வேந்தன்	(மாகேந்திரம்)
		பேய்	(வைதிருதி)

இறைக்குருவனார்

74

கரணங்கள் (11)

மடங்கல்	(பவம்)	கோழி	(விம்சடி)
புலி	(பாலவம்)	கூகை	(சகுனம்)
பன்றி	(கௌவம்)	நாய்	(சதுற்பாதம்)
கழுதை	(கைதுளம்)	பாம்பு	(நாகவம்)
யானை	(கரசை)	புழு	(கிம்துக்கனம்)
எருது	(வணிசம்)		

இந்திய வழக்கில் தொடராண்டுகள்

கிரிகேரியன் (ஆங்கில)	2001
சக ஆண்டு	1923
விக்கிரம சக	2058
வங்காளி	1408
பசலி	1411
கொல்லம்	1183
கலியுக	5102
புத்த நிருவாண	2545
மகாவீர நிருவாண	2528
கிசிரி	1422
எசுடேசர்டி	1371
ஊத	5762
சாலி வாகன	1924
சௌவிசயாத்தம்	689
மெய்கண்டார்	779
சிவஞான முனிவர்	218
பெரியார்	123

கருவிநூற்பட்டி

அகநானூறு
அபிதான சிந்தாமணி
இலக்கிய வரலாறு (கா.சு)
ஓப்பியன் மொழிநூல் (பாவாணர்)
சூடாமணி நிகண்டு
தமிழ்வரலாறு (பாவாணர்)
திருக்குறள்
திருக்குறள் ஆராய்ச்சி (மறைமலையடிகளார்)
திருக்குறள் மணிவிளக்கவுரை (அப்பாத்துரையார்)
தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள்
தொல்காப்பியம்
நெடுநல்வாடை
பட்டினப்பாலை
பண்டைத் தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் (பாவாணர்)
பரிபாடல்
பழந்தமிழாட்சி (பாவாணர்)
புறநானூறு
மதுரைக்காஞ்சி
யாப்பருங்கலக்காரிகை
வடமொழி வரலாறு (பாவாணர்)
வருஷாதி நூல்
வாக்கியப் பஞ்சாங்க வழு (அல்லது) தமிழர்சோதிட-
விளக்கம்.

தாளிகைகள்

செந்தமிழ்ச் செல்வி, (மாதிகை)
தென்மொழி (மாதிகை)

கதிரவன் உறையும் ஓரை	கதிரவன் இருக்கும் ஓரையிலிருந்து ஏழாமிடத்தில் நிலவுகும் இருக்கும் ஓரை	நிலவுலகம் இருக்கும் ஓரையில் இடம் பெற்ற முதல் விண்மீன் பெயர்	விண்மீன் தொடர்பால் அமைந்த மதப் பெயர் வடமொழி (வழக்கில்)	ஓரைப் பெயரால் அமைந்த மாதப் பெயர் (வடமொழி வழக்கில்)
மேழம் விடை ஆ-வை கடகம் மடங்கல் கன்னி தலாம் நளி சிலை சுறவம் கும்பம் மீனம் மேழம் விடை ஆ-வை கடகம் மடங்கல் கன்னி	துலாம் நளி சிலை சுறவம் கும்பம் மீனம் மேழம் விடை ஆ-வை கடகம் மடங்கல் கன்னி	புரவி (அசுவதி) ஆரல் (கார்த்திகை) மான்தலை (மிருகசீரிடம்) சழை (பூசம்) கொடுநுகம் (மகம்) உத்திரம் அறுவை (சித்திரை) முறம் (விசாகம்) குருகு (மூலம்) கடைக்குளம் (உத்திரா) காக்கை (அவிட்டம்) கன்னி (பூரட்டாதி)	ஐப்பசி கார்த்திகை மார்கழி தை மாசி பங்குனி சித்திரை வைகாசி ஆனி ஆடி ஆவணி புரட்டாசி	துலாம் விருச்சிகம் தனுர் மகரம் கும்பம் மீனம் மேஷம் ரிஷபம் மிதுனம் கடகம் சிம்மம் கன்னி

பிறந்தநாள் விழா

பிறந்தநாள் விழாக் கொண்டடுவது இன்று தமிழ்மக்களிடையே பெருகி வருகிறது. இவ்வாறு பிறந்த நாளைக் கொண்டடுவது பண்டைத் தமிழ் மக்களிடையே பொது நிலையிலும் பெருவழக்காகவும் இல்லை. ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருக்கும் மன்னனின் பிறந்த நாள் நாண்மங்கலம் என்னும் பெயரில் அரண்மனை நிகழ்ச்சியாக இருந்தது. அரசன் முடிபுனைந்துகொண்ட ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற நாள் மண்ணுமங்கலம் - வெள்ளனி விழா எனக் கொண்டாடப்பட்டது. இதுவும் அரண்மனை நிகழ்ச்சியே. இவற்றில் அரசியல் கரணியங்களும் உண்டு. இவற்றை இலக்கியங்கட்கான பாடாண்டிணைப் பகுதிகளாக இலக்கண நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அவ்வளவே. அரசர்கள் உள்ளிட்ட யாருடைய பிறந்த நாள் விழாவும் நாடெங்கும் கொண்டாடப்பட்டதாக வரலாற்றுக் குறிப்பேதும் இல்லை.

அருள் நெஞ்சத்தாலும், அருள் செயல்களாலும், அறிவாற்றலாலும் பல்லுயிர்க்கும் பயன்விளைத்து வையம் பாராட்டுமாறு வாழ்தலே சிறப்புடையதாகும். அவ் வாறன்றிப் பிறப்பினால் எவர்க்கும் சிறப்பு வருவதில்லை.

பிறப்பொக்கும் எல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்

என்பது பொய்யாமொழி.

மேலைநாட்டவர், தொடர்பாலேயே பிறந்த நாள் கொண்டாடுவது (எரியும் மெழுகுத் திரிகளை ஊதி யணைப்பது, அப்பம் ஊட்டுவது முதலாயின) தமிழ் மக்களிடையே

இறைக்குருவனார்

78

வழக்கத்துக்கு வந்துள்ளது. இன்று விளம்பரத்துக்கான வாயிலாக அமைந்து அரசியல் தலைவர்களாலும் திரைப்படக் கலைஞர்களாலும் பிறந்த நாள் விழா பெருவழக்காகி வருகிறது.

விலங்குகள் குட்டி போடுவதும் பறவைகள் முட்டையிடுவதும் இன்ன பிறவும் போல் மகப்பேறும் இயற்கை நிகழ்ச்சியே. அது எவ்வாற்றானும் பாராட்டுக்கோ சிறப்புக்கோ உரியதன்று.

உடலியல், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, திருமணம் முதலான வாழ்வியல் தேவைகளுக்காகவே-அகவையின் பொருட்டாகவே பிறந்த நாட்குறிப்புத் தேவை.

பிரபவ, விபவ முதலான ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கை அறுபது என்பதால் அறுபதாண்டு. அறுபது அகவை நிறைந்தவர்கள் அந்நிறைவைக் (சஷ்டியப்த பூர்த்தி) கொண்டாடலாயினர். ஆங்கிலேயர்கள் நிறுவனங்கட்கு வெள்ளிவிழாவும், பொன்விழாவும் கொண்டாடுவதை யொட்டி இவ் அறுபதாண்டு நிறைவு வயிரவிழா எனப்பட்டது. வயிரம் தமிழ்ச்சொல்லே யாயினும் அதனை வடசொல் என்று கருதியவர்கள் மணிவிழா என்றனர். அது பெருவழக்காகி இன்று பவளவிழா, முத்துவிழா எனத் தொடர்கின்றது. ஆயிரம் பிறை கண்ட விழாவும் உண்டு.

ஒருவர் தன்னலங் கருதாது பொதுத் தொண்டுகள் செய்து பலர்க்கும் பயனுற வாழ்ந்து சிறந்திருப்பாரானால் முதுமைநிலையில் அவரைப் பாராட்டுவதும் விழாவெடுப்பதும் தக்கதே. அத்தகையவர்களின் மறைவு நாளை நினைவுகூர்வதுதான் தமிழ் மக்கள் வழக்கம். அவ்வாறு நினைவு கூர்ந்து செய்யும் அறச்செயல்களே தவசங் கொடுப்பதாகவும் குருபூசையாகவும் திரிந்து விட்டது.

ஆகவே, எவரும் தம் பிறந்தநாளையோ, பிறர் பிறந்த நாளையோ பெரிதுபடுத்திக் கொண்டாடுதல் தவிர்க்கப்படுதல் வேண்டும்.

தமிழ் எண்கள்

இன்று உலகெங்கும் பெருவழக்காக உள்ள 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10 எனத் தொடரும் எண்கள் (வரிவடிவு) ஆங்கில எண்கள் என்று பலரும் கருதுகின்றனர். ஆனால் அவை அரபு எண்கள் என்று குறிக்கப் பெறுகின்றன. I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X எனத் தொடர்வனவே ஆங்கில எண்களின் வடிவம். மேற்கூறிய 1,2,3 முதலாயின அரபு எண்கள் என்று குறிக்கப்பட்டாலும் அராபியர்கள் அவை இந்தியாவினின்று வந்ததாகவே கூறுகின்றனர். இந்தியர்களுடையவை என்று பொதுவாகக் கூறப்படுபவை உண்மையில் தமிழர் களுடையவையே.

தமிழ் எண்வடிவங்களாகக் கூறப்படுபவை க, உ, ங, ச, ரு, ச, எ, அ, கூ, க0 முதலாயின அல்லவோ எனின், நன்று வினாயினாய்! இவற்றின் திரிபுகளாக அமைந்தவைதாம் 1, 2, 3, 4 முதலான வடிவங்கள் என்பது அவற்றை ஒப்ப வைத்து ஊன்றி நோக்கினால் விளங்கும்.

பழங்காலத்தில் தமிழர்களுக்கும் அராபியர்களுக்கும் இடையே வணிகத் தொடர்பு சிறப்புற அமைந்திருந்தது என்பது வரலாற்றாசிரியர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்படுவதொன்று. தமிழர்தம் வணிகத் தொடர்பினால் அராபியர்களிடையே பரவி, அவ் எண்கள் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சென்றிருக்கின்றன. ஆகவே 1, 2, 3 முதலான எண்வடிவங்கள் தமிழன் உலகுக்கு வழங்கிய கொடை எனலாம்.

இறைக்குருவனார்

80

இனி, க, உ, ங முதலான எண் வடிவங்களை நாம் கைவிட்டு விடலாமோ என்றால், அவ்வாறு கைவிடுதலாகாது. மாந்தன் எழுத்தை அறியுமுன் எண்ணையே கண்டான். ஆதலின், இன்று நாம் காணும் வடிவம் பல்வேறு மாற்றங்களைப் பெற்றுவந்திருப்பினும் உலக எண்களுக்கு மூலமான தமிழ்எண் வடிவங்கள் என்ற அளவில் வரலாற்றுப் பதிவாக, இன்றுகாறும் சிறுபான்மையேனும் தொடர்ந்துவரும். அவ் எண் வடிவங்களை நாம் ஒல்லும் வகையில் தொடர்ந்து கையாளுதலே நன்று. பொதுவும் சிறப்புமாக இருவகை எண்கள் குறிக்குமாறுள்ள இடங்களிலும், உட்பிரிவுகளுக்குத் தனியான எண் கொடுக்க வேண்டிய இடங்களிலும், இன்ன பிறவற்றிலும் 1,2,3 முதலான எண்களோடு, க, உ, ங முதலான எண்களையும் பயன்படுத்துதலாம். கட்டடங்கள் முதலான தொல்பொருள்களைக் காப்பது போல் இத் தொன்மையான எண் வடிவத்தையும் காக்கும் வகையில், வாய்ப்புள்ள இடங்களில் அவற்றைப் பயன் படுத்துதலைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்.

